

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبْدِهِ النَّسِيحِ الْمُؤْمِنِينَ
وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ

ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ବାଣୀ
أَيُّهَا مَعُدُّو ذُنُوبَكُمْ قَدْ كَانَتْ
مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ
فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ ○
(ଅଲ୍ ବକ୍ରାହ୍: 185)

ଅନୁବାଦ: (ସ୍ମୃତରାଂ ତୁମେମାନେ ରୋଜା ରଖ) କେତେକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଦିନରେ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ଥାଏ ବା ଯାତ୍ରା କରୁଥାଏ ତେବେ ତାହାକୁ ଅନ୍ୟଦିନମାନଙ୍କରେ ସେହି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଖଣ୍ଡ: 10
ସମ୍ପାଦକ:
କମ୍ପୁଲ୍ ହକ୍ ଖାନ୍
ସହ ସମ୍ପାଦକ:
ସୟଦ୍ ଅତାଉଲ୍ ଖାହାଦ୍

ସଂଖ୍ୟା: 14-15
ବାର୍ଷିକ ଦେୟ: 600/-

ଅହମଦିୟା ଖବର
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ ବାଣୀ !
ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲାକ୍ କୃପାରୁ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବ ସକ୍ଷମକେ ଅଛନ୍ତି ।
ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ବିନମ୍ରତାପୂର୍ବକ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟବାନ୍, ନିରୋଗ, ଦୀର୍ଘାୟୁ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କରନ୍ତୁ । ସକଳ ଏବଂ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାଫଲ୍ୟ ମଣ୍ଡିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କ ବିଶେଷ ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାହ୍‌ତାଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ ଅ.ବଙ୍କର ରକ୍ଷକ ଓ ସହାୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।

04-11 ଶଖାଲ୍ 1446 ହି.କ, 03-10 ଶାହାଦତ୍ 1404 ହି.ଶ, 03-10 April 2025 ମସିହା
www.akhbarbadr.in

ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ

ପବିତ୍ର ଏବଂ କଲ୍ୟାଣମୟ ରମଜାନ ମାସର ମାହାତ୍ମ୍ୟ

* ହ. ଅବୁ ହୁରେରାହ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ରମଜାନ ମାସ ଆସେ ସେତେବେଳେ ବୈକୁଣ୍ଠ ପୁରର ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ଖୋଲି ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

* ହ. ଅବୁ ହୁରେରାହ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ଯେତେବେଳେ ରମଜାନ ମାସ ଆସେ ସେତେବେଳେ ଆକାଶର (ସ୍ଵର୍ଗପୁରର) ଦ୍ଵାର ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ନର୍କର ଦ୍ଵାରା ରୁଦ୍ଧ (ବନ୍ଦ) କରି ଦିଆଯାଇଥାଏ ଓ ସୈତାନମାନଙ୍କୁ କବଳିତ କରି ଦିଆଯାଇଥାଏ ।

* ହ. ଅବୁ ହୁରେରାହ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ନବୀ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଲେ: ଯେକେହି ଲୈଳତୁଲ୍ କଦରର ପବିତ୍ର ରାତ୍ରରେ ବିଶ୍ଵାସପୂର୍ବକ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସହିତ (ପ୍ରଭୁଙ୍କ) ଉପାସନାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ (ଛିଡ଼ା ହୋଇ ନମାଜ ପାଠ କଲା) ହେଲା ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପାସନା ଏବଂ ଆରାଧନା କଲା ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରିଦିଆଯିବ । ସେହିପରି ଯେକେହି ରମଜାନ ମାସର ରୋଜା (ଓଷା) ବିଶ୍ଵାସପୂର୍ବକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସହିତ ରଖିବ ତେବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମସ୍ତ ପାପକୁ କ୍ଷମା କରି ଦିଆଯିବ । (ସହି ବୁଖାରୀ, ଭାଗ-3, କିତାବୁସ୍ ସୌମ୍, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-କାଦିୟାନ୍, 2008 ମସିହା)

☆--☆--☆

ହଜରତ୍ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅସ.ଙ୍କ ନିତୀବାଣୀ

سَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ
ସାଧୁ ସକ୍ଷମାନେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଉକ୍ତ ମାସ ହେଉଛି ହୃଦୟକୁ ଆଲୋକିତ କରିବାର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମାସ, ଉକ୍ତ ମାସରେ ବହୁଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ସତ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ନମାଜ୍ ଆତ୍ମାକୁ ଶୁଦ୍ଧ ଏବଂ ପବିତ୍ର କରିଥାଏ ଓ ରୋଜା (ଓଷା) ହୃଦୟକୁ ଆଲୋକିତ କରିଥାଏ ।

ମରରିବ୍ ନମାଜର କିଛି ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ରମଜାନ ମାସର ଚନ୍ଦ୍ର ଦୃଶ୍ୟମାନ ହେଲା । ହୁଜୁର ସ.ଅ ମରରିବ୍ ନମାଜ ପାଠ କରି ସାରି ମସଜିଦ୍ ସକାଫ୍ ଠାରେ ଚନ୍ଦ୍ର ଦର୍ଶନ ନିମନ୍ତେ ଗମନ କଲେ ଏବଂ ଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖିବା ପରେ ପୁନଃ ଆପଣ ସ.ଅ ମସଜିଦ୍ ଫେରି ଆସିଲେ । ହୁଜୁର ସ.ଅ କହିଲେ, ବିଗତ ବର୍ଷର ରମଜାନ ମାସ ଏପରି ପ୍ରତିତ ହେଲା ଯେପରିକି କାଲି ଶେଷ ହୋଇଥିଲା । سَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ ରମଜାନ ମାସର ମହତ୍ତ୍ଵ ସଂପର୍କରେ ଜ୍ଞାତ ହୁଏ ।

ସାଧୁ ସକ୍ଷମାନେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଉକ୍ତ ମାସ ହେଉଛି ହୃଦୟକୁ ଆଲୋକିତ କରିବାର ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ମାସ, ଉକ୍ତ ମାସରେ ବହୁଳ ସଂଖ୍ୟାରେ ସତ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । ନମାଜ୍ ଆତ୍ମାକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିଥାଏ ଏବଂ ରୋଜା (ଓଷା) ଆତ୍ମାକୁ ଆଲୋକିତ କରିଥାଏ । ଆତ୍ମାକୁ ପବିତ୍ର କରିବାରୁ ଯଥାର୍ଥ କୁକର୍ମ କରିବା ପ୍ରତି ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉଥିବା ମନୁଷ୍ୟର ମନ ଯୌନ ପ୍ରବୃତ୍ତି ଠାରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଦୂରେଇ ଯାଉ ସେହିପରି ହୃଦୟର ଆଲୋକିତ ହେବାରୁ ଯଥାର୍ଥ ଏହିକି ଯେ, ସ୍ଵପ୍ନ (ପ୍ରଭୁଙ୍କ ତରଫରୁ ସତ୍ୟ ସ୍ଵପ୍ନ)ର ଦ୍ଵାର ରୋଜାଜଦାର ବ୍ୟକ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । କାରଣ ରୋଜାଦାର ଉକ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ଦେଖିନେଉ । ଅତଏବ୍ سَهْرُ رَمَضَانَ فِيهِ الْقُرْآنُରେ ଏହା ହିଁ ଜର୍ଜିତ ରହିଛି । ଅତଏବ୍ ତହିଁରେ କୌଣସି ସଂଶୟ (ସନ୍ଦେହ) ନାହିଁ ଯେ, ରୋଜା ହେଉଛି ମହା ପ୍ରତିଫଳା କିନ୍ତୁ ରୋଗବ୍ୟାଧି ଏବଂ ସ୍ଵାର୍ଥ ମନୁଷ୍ୟକୁ ରୋଜା ରଖିବାରୁ ବଞ୍ଚିତ କରିଦେଇ ଥାଆନ୍ତି ।

ମୋର ମନେଅଛି ଯେ, ଯୁବକ ଦିନମାନଙ୍କରେ ମୁଁ ଏକଦା ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦେଖିଲି ଯେ, ରୋଜା ରଖିବା ସୁନ୍ଦର ଏହଲେ ବୈଅତ୍ (ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପରିବାରର ପରମ୍ପରା ଅଟେ) । ସ୍ମୃତରାଂ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ହ. ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ମୋ ସପକ୍ଷରେ କହିଲେ, سَلَامٌ مِنَّا أَهْلِ الْبَيْتِ । ସଲ୍‌ମାନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ اَصْلَحَانِ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ହସ୍ତ ଦ୍ଵାରା 2ଟି ସନ୍ଧି ହେବ । 1- ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସନ୍ଧି ଓ 2- ବାହ୍ୟ ସନ୍ଧି । ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଯୌର୍ଯ୍ୟପୂର୍ବକ ଓ ବିନମ୍ରତାର ସହିତ ସମ୍ପାଦନ କରିବ । ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଖଡ୍ଗ ଦ୍ଵାରା ସମ୍ପାଦନ କରିବ ନାହିଁ । ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ହୁସୈନଙ୍କ ଜଳ ସ୍ନାନ ନିକଟରେ ନାହିଁ ଯିଏ ଯୁଦ୍ଧ କଲା । ବରଂ ମୁଁ ହୁସୈନଙ୍କ ଜଳ ସ୍ନାନ (ଜଳକୁଣ୍ଠ) ଠାରେ ଅଛି ଯିଏ ଯୁଦ୍ଧ କଲା ନାହିଁ ତେବେ ମୁଁ ଏହା ମନେକଲି ଯେ, ଏହା ରୋଜା ଆତ୍ମାକୁ ଜର୍ଜିତ ଅଟେ (ଏଠାରେ ଜଳର ଯେଉଁ ସ୍ନାନ ରହିଛି ତହିଁରୁ ଧର୍ମମତ ମଧ୍ୟ ଯଥାର୍ଥ ହୋଇପାରେ) । ଉକ୍ତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ, ଆଲୋକର ଖମ୍ବୁଗୁଡ଼ିକ ଆକାଶମୁହାଁ ହୋଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗଟି ସନ୍ଦେହାସ୍ପଦ ଯେ, ଆଲୋକର ଖମ୍ବୁଗୁଡ଼ିକ ଭୂପୃଷ୍ଠରୁ ଆକାଶ ଅଭିମୁଖେ ଯାଉଥିଲେ ନା ମୋ ହୃଦୟରୁ ଯାଉଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯୁବାବସ୍ଥାରେ ହେବା ସମ୍ଭବପର ଥିଲା । ମୁଁ ଯଦି ଯୁବକାବସ୍ଥାରେ ତାହିଁ ଥାଆନ୍ତି ତେବେ ମୁଁ 4 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋଜା ରଖିପାରି ଥାଆନ୍ତି । (ମଲ୍‌ପୁଜାତ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-424, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ-2018 ମସିହା, କାଦିୟାନ୍)

☆--☆--☆

ରୋଜାର ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲାଭ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସାକ୍ଷାତ୍ ହୋଇଯାଇଥାଏ ଏବଂ ଈଶ୍ଵର ସ୍ଵୟଂ ମନୁଷ୍ୟ (ଉକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ରୋଜାଦରର) ରକ୍ଷକ ହୋଇଯାଇଥାଆନ୍ତି ।

ହ. ମୁସଲିମ୍‌ହ ମଉଦ୍ ର.ଅ କୁହନ୍ତି: "ରୋଜାର ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲାଭ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତାହା ଏହିକି ଯେ, ରୋଜା ରଖିବା ଦ୍ଵାରା ମନୁଷ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରି ନେଇଥାଏ । ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଏକ ବିଶେଷତ୍ଵ ହେଲା ଈଶ୍ଵର ନିଦ୍ରାରୁ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଈଶ୍ଵରଙ୍କୁ ନିଦ୍ରା (ନିଦ) ଆସେ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟ ପକ୍ଷେ ଏହା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ଯେ, ସେ ନିଦ୍ରାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦେବ । କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ ରୋଜା ସକାଶେ ନିଜ ନିଦ୍ରା (ନିଦ)ର ଏକ ଭାଗ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅବଶ୍ୟ ବଳିଦାନ ଦେଇଥାଏ । ସେହରୀ (ରୋଜା

ରଖିବା ପୂର୍ବରୁ ଏବଂ ସକାଳ ନମାଜ ପୂର୍ବରୁ ରୋଜାଦାର ଯେଉଁ ଆହାର ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ତାହାକୁ ସେହରୀ କୁହନ୍ତି) ଅର୍ଥାତ୍ ଆହାର ନିମନ୍ତେ ନିଦ୍ରୁ ଉଠିଥାଏ ଏବଂ ନମାଜ୍ ତେହଜୁଦ୍ ପାଠ କରିଥାଏ । ଯେଉଁ ମହିଳାମାନେ ରୋଜା ରଖନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହରୀର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବା ସେହରୀ ଆୟୋଜନ ନିମନ୍ତେ ନିଦ୍ରୁ ଉଠି ଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ସମୟରେ କିଛି ସମୟ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା)ରେ ତ' ଆଉ କିଛି ସମୟ ନମାଜରେ ଅତିବାହିତ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏହିପରି ଭାବରେ ରାତ୍ରରେ ଅନେକ

ଭାଗ ଶୋଇବା ନିମନ୍ତେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହି ଯାଇଥାଏ । କାମ ଦାମ କଲାବାଲା ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ତ' ଗ୍ରୀଷ୍ମ ଋତୁରେ ଦୁଇ ତିନି ଘଣ୍ଟା ନିଦ ନିମନ୍ତେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହି ଯାଇଥାଏ । ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ପରି ଏକ ସାଦୃଶ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି କରି ନେଇଥାଏ । ଯେପରି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆହାର ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ପେୟ ଠାରୁ ପବିତ୍ର ଅଟନ୍ତି । ଠିକ୍ ସେହିପରି ବିଶେଷତା ମନୁଷ୍ୟ ରମଜାନ ମାସରେ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଯଦିଓ ମନୁଷ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆହାରକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ରମଜାନ ମାସରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ଏକ ପ୍ରକାରର ସାମଞ୍ଜସ୍ୟତା ଓ ସାଦୃଶ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି କରି ନେଇଥାଏ । ପୁନଶ୍ଚ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ଯେଉଁ ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ଠିକ୍ ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ରୋଜାରେ ଏକ ପ୍ରକାରର ବିଶେଷ ପୁଣ୍ୟ (କର୍ମ) ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅ କହିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ତୁଗୁଲି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅନୁପସ୍ଥିତିର ତା'ର ନିନ୍ଦା ଇତ୍ୟାଦି ମନ୍ଦ କଥାରୁ ବର୍ତ୍ତବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ ନାହିଁ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ରୋଜା ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇ ନଥାଏ ।"

ଅର୍ଥାତ୍ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ଏହି ପ୍ରୟାସ କରିଥାଏ ଯେ, ତା' ସ୍ୱାରା କେବଳ ଓ କେବଳ ପୁଣ୍ୟ କର୍ମ ହିଁ ସମ୍ପାଦିତ ଓ ପ୍ରକଟିତ ହେଉ । ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ତୁଗୁଲି ଏବଂ କଳହ ଠାରୁ ବର୍ତ୍ତବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରିଥାଏ । ଏହିପରି ଭାବରେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀ ଯଥାସମ୍ଭବ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ସାମଞ୍ଜସ୍ୟତା ସୃଷ୍ଟି କରିନେଇଥାଏ । ଏକଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଓ ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ନିଜର ସାଦୃଶ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଫାର୍ସିରେ ଏକ ପ୍ରବାଦ ରହିଛି ଯେ,

”مَنْ مَجَّسَ بِأَهْمِ جَسِّهِ بَرَّادًا“

ପ୍ରତ୍ୟେକ ବସ୍ତୁ ନିଜର ସାଦୃଶ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ । ଅତଏବ୍ ରୋଜା (ଓଷା)ର ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଲାଭ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ତାହା ଏହିକି ଯେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ମନୁଷ୍ୟର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରୀୟ ସଂପର୍କ ଗଢ଼ି ଉଠିଥାଏ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରୀୟ ଐଶ୍ୱରୀକ ସାନ୍ଦିଧ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ମନୁଷ୍ୟ (ଭକ୍ତ ବା ରୋଜା ରଖୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିର) ରକ୍ଷକ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । (ତଫସିର୍ କବିର୍, ଭାଗ-3, ପୃ-378, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ-2010 ମସିହା, କାଦିୟାନ)

☆--☆--☆

ବିଗତ ସଂଖ୍ୟା-13 ପୃ-12ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତ୍ବା ଜୁମା 17-1-2025ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ କେତେକ ମୃତକମାନଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି ଏବଂ ନମାଜ୍ ଜୁମା ପରେ ମୁଁ ଏହି ମୃତମାନଙ୍କର ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ପାଠ କରିବି । ପ୍ରଥମ ଯେଉଁ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ । ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ରବୂଝା ସ୍ଥିତ ସଦର୍ ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହମଦିୟା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ନାଜିର ଦିୱାନ୍ ଥିଲେ । 11 ଜାନୁୟାରୀ ଦିନ 77 ବର୍ଷ

ବୟସରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । **رَأَيْتُ وَالِدًا أَلِيًّا رَاجِعُونَ** । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଓସିୟତ୍ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ଆଜନ୍ମ ଅହମଦି ଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଦଦା ଶେଖ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଦିନ୍ ସାହେବ 1938 ମସିହାରେ ବୈଅତ୍ କରିଥିଲେ । କନ୍ଧା ନଜାଲ, ତହସିଲ୍-ବଟାଲା, ଜିଲ୍ଲା-ଗୁରଦାସପୁରର ଆପଣ ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ । ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ବି.ଏ, ବି.ଇଡି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ପରେ 1966 ମସିହାରୁ 1981 ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ 15 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଲିମୁଲ୍ ଇସଲାମ୍ ହାଇସ୍କୁଲ ଠାରେ ଆପଣ ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ସେବା କରିଥିଲେ । ଏତଦ୍ୱୟରେ 1973 ମସିହାରେ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଜାତୀୟକରଣ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଅନ୍ୟ ବିଦ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ସେବା କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ ପାଇଥିଲେ । ଆପଣ ଶିକ୍ଷକତ୍ୱ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଉଥିଲେ । ଏହି ହିସାବରେ ଆପଣ ଦୀର୍ଘ 40 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମାଅତର ସେବା କରିଥିଲେ । ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ସାଲିସ୍ ର.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଆପଣ ନିଜକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିଥିଲେ । 1982 ମସିହାରେ ତାଙ୍କର ଖଜାଫକୁ ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ସାଲିସ୍ ର.ଅ ସ୍ୱୀକାର କରିନେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ 1982 ମସିହାରେ ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ରାବେ ର.ଅ ଶତବାର୍ଷିକ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜୟନ୍ତୀ ଅବସରରେ ଆପଣ (ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ)ଙ୍କୁ ନାଏବ୍ ଖଜାଫକୁ ମାଲ୍ ରୂପେ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏତଦ୍ୱୟରେ ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ରାବେ ର.ଅ ଆପଣଙ୍କୁ ନାଏବ୍ ଖଜାଫକୁ ମାଲ୍ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ନିଯୁକ୍ତ କରିଥିଲେ । ଏତଦ୍ୱୟରେ ଆପଣ ଅତିରିକ୍ତ ନାଜିର୍ ବୈତୁଲ୍ ମାଲ୍ ସଦର୍ ଅଞ୍ଜୁମନ୍ ଅହମଦିୟା ଭାବରେ ସେବା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ନାଜିର୍ ବୈତୁଲ୍ ମାଲ୍ ଭାବରେ ସେବା କରିଥିଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏତଦ୍ୱୟରେ ଆପଣ ନାଜିର୍ ଦିୱାନ୍ ରୂପେ, ନାଜିର୍ ରିଷ୍ଟାନାତା ରୂପେ ଦୀର୍ଘ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମାଅତର ସେବା ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ ପାଇଥିଲେ । ଏହିପରି ଭାବରେ ଆପଣ ଅଧୀନସ୍ତ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କରେ, ଅନସାରୁଲ୍ଲାଃର ବିଭିନ୍ନ ପଦ ପଦବୀରେ କାଏବ୍ ଏବଂ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହମଦିୟାନ୍ ମୁହତମିମ୍ ଭାବରେ ଦାୟିତ୍ୱ ତୁଲାଉଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ୱର୍ଗତ ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବଙ୍କ ଭଣଜା ତଥା ଜ୍ୱାଇଁ ହସ୍ତାନ୍ ମେହମୁଦ୍ ସାହେବ ମୁବଲ୍ଲିର୍ ସିଲ୍ସିଲା ଅଟନ୍ତି। ସେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ଆପଣ ସର୍ବଦା ମୋତେ ଏହା କହୁଥିଲେ ଯେ, "ପୁଅ ହସ୍ତାନ୍ ! ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ନିଷ୍ଠାପୂର୍ଣ୍ଣ ସଂପର୍କ ରଖିବା ଏବଂ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କେବେ ବି ତୁମେ ହସ୍ତାନ୍ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଆପଣ ମୁବଲ୍ଲିରିନମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗତ ଶୁଶୁର ମହୋଦୟ ସର୍ବଦା ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବାର ବିଶେଷ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଥିଲେ। ଶେଖ୍ ଜୀବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମସଜିଦ୍ ଯାଇ ନମାଜ୍ ପାଠ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ସର୍ବଦା ଜମାତୀୟ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସଭା ସମିତିମାନଙ୍କରେ

ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂପର୍କ ରଖିବା ପ୍ରତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଚାରିଦ୍ କରୁଥିଲେ। ଆପଣ ସର୍ବଦା ଏହି ଦୁଆ କରୁଥିଲେ ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ମୋର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସଂଶ୍ଳୀଷ୍ଟ ରଖ । ଶୁଶୁର ମହୋଦୟ କହୁଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ତ' ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଥାଏ। ମୁଁ କୌଣସି କଥା ଲୁଚାଏ ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ଦୋଷ ତ୍ରୁଟି ହୋଇଯାଏ ତେବେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ଲେଖି ଦେଇଥାଏ । କାରଣ ମୋର ତ୍ରୁଟି ସଂଶୋଧନ ହୋଇଯାଉ ଓ ମୋର ଲାଭ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ। ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ଆପଣ ନିଜର ଖଜାଫକୁ ଅତି ଉତ୍ତମ ଭଙ୍ଗରେ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ମୁଁ (ହୁଜୁର ଅନୱର୍) ମଧ୍ୟ ଦେଖିଛି ଯେ, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଅଞ୍ଜୁମନ୍ରେ ଥିଲି ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ମୋ ସହିତ କାମ କରିଛନ୍ତି। ଆପଣ ଧର୍ମକୁ ସାଂସାରିକତା ଉପରେ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବାରେ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଉଦାହରଣ ଥିଲେ। ସରଳ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଏବଂ ନିଜର ସମୟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଧର୍ମ ସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଥିଲେ । ଅନେକ ସମୟରେ ଏହା ହେଉଥିଲା ଯେ, ଆପଣ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ସ୍ଥାନ କିମ୍ବା ଜମାଅତର ଗସ୍ତ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଗସ୍ତ କରି ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ଘରକୁ ଫେରୁଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଆପଣ ପୁଣି ଗସ୍ତରେ ଚାଲି ଯାଉଥିଲେ । ଆପଣ ସର୍ବଦା ଏହି ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ସେବା କରିବାର ଅବସର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥାଉ । ସ୍ୱର୍ଗତ ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବ ଯେତେବେଳେ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗତ ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହମଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନେ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କୁ ବିଶ୍ରାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଥିଲେ । ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ଅସୁସ୍ଥ ହେଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ କହିଲେ, ମୋର ଅବସର ମୋ ମୃତ୍ୟୁରେ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହେବ । କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର କର୍ମଚାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଅତି ପ୍ରସନ୍ନ ଥିଲେ । କର୍ମଚାରୀମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗତ ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ସାହେବ୍ ସର୍ବଦା ଆମମାନଙ୍କର ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ୍ ଥିଲେ । ଆପଣ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି କଥା ଅନୁଧ୍ୟାନ ଓ ସମୀକ୍ଷା କରି ତାହାକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରୁଥିଲେ । ସେହିପରି ସେହି କର୍ମଚାରୀମାନେ ଏହା ମଧ୍ୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗତ ମୁବାରକ୍ ସାହେବ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ ପ୍ରତି ବେଶ୍ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିରୁଚି ରଖୁଥିଲେ ।"

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, "ମୁଁ ଦେଖିଛି ଯେ, ସ୍ୱର୍ଗତ ମହୋଦୟ ନିଜ ଘରେ ସର୍ବଦା ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ମଲ୍ପୁଜାତ୍ ର ଗଭୀର ଅଧ୍ୟୟନ କରୁଥିଲେ । ସେହିପରି ଆପଣ ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପ୍ରତି ଚାରିଦ୍ କରୁଥିଲେ। ଜମାଅତୀୟ ନିୟମାବଳୀ ଏବଂ ଶୁଖିଲା ପ୍ରତି ଆପଣ ବେଶ୍ ସଚେତନ ଓ ଯତ୍ନବାନ୍ ଥିଲେ । ସେହିପରି ଆପଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....ପୃ-09ରେ)

130 ତମ ଜଲ୍ ସାଲାତା କାଦିୟାନ, ତା-26, 27, 28, ତିସେମ୍ବର, 2025 ମସିହାରେ ଆୟୋଜିତ ହେବ

ସୟେଦିନା ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନ୍ ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ଖାମିସ୍ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ବିନସ୍ୱେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ 130 ତମ ଜଲ୍ ସାଲାତା କାଦିୟାନ 2025 ମସିହା ନିମନ୍ତେ ତା-26, 27, 28 ତିସେମ୍ବର 2025 ମସିହା (ବାର-ଶୁକ୍ରବାର, ଶନିବାର ଓ ରବିବାର) ପାଇଁ ଚାରିଖ ଓ ବାର ମଞ୍ଜୁର (ଅନୁମୋଦନ) କରିଛନ୍ତି ।

ଜମାଅତର ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ସେମାନେ ଏବେଠାରୁ ହିଁ ଦୁଆର ସହିତ ଉକ୍ତ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ଜଲ୍ ସାରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ପ୍ରସ୍ତୁତି ଆରମ୍ଭ କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଉକ୍ତ ଐଶୀ ଭିତ୍ତିକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜଲ୍ ସାରେ ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଯଦ୍ୱାରାକି ଲୋକମାନେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍ ସାରୁ ଉପକୃତ ହୋଇପାରିବେ । ସେହିପରି ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସ ଜଲ୍ ସାରେ ସାମିଲ୍ ହୋଇଥିବା ଅଂଶଗ୍ରହଣକାରୀଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଯେଉଁ ଦୁଆ କରିଛନ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସେହି ସମସ୍ତ ଦୁଆକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ଅ.ସଙ୍କ ଦୁଆର ପ୍ରକୃତ ଅଧିକାରୀ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଜଲ୍ ସାଲାତା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସାଫଲ୍ୟମଣ୍ଡିତ ଏବଂ କଲ୍ୟାଣମୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଓ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମୀମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର କାରଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ ଜାରି ରଖନ୍ତୁ । ଯଜାକୁମୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ଓ ଅହ୍ ସନଲ୍ ଯଜା । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଏହାର ଉତ୍ତମ ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ନାଜିର୍ ଇସଲାହ୍ ଓ ଇଶାଦ୍ ମକ୍ଜିୟାହ୍ କାଦିୟାନ)

(ଖୁତବା ଜୁମା)

ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଜୀବନ ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଖୋଲା ବହି (ପୁସ୍ତକ) ପରି ଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଆଁହଜରତ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ସମସ୍ତ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ସାବଧାନ ! ତୁମେମାନେ କୌଣସି ବାଳକକୁ ହତ୍ୟା କରିବ ନାହିଁ ଓ ନା ହିଁ ତୁମେମାନେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ତୁମେମାନେ ବୃକ୍ଷଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ଅକାରଣରେ କାଟିବ ନାହିଁ । ସେହି ମହାବତୀର ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ଯିଏ ଜୀବମାନଙ୍କର କୌଣସି କଷ୍ଟ ଦେଖୁ ସହପାରୁ ନଥିଲେ ସେହି ମହାବତୀର ହ. ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ମନୁଷ୍ୟ ଉପରେ କିପରି ବା ଅତ୍ୟାଚାର ଓ କୁରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ପାରିବେ ?

ଏକ ବର୍ଷନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ତୀର ବାଜିବା ଦ୍ଵାରା ଆପଣ ସ.ଅ ଆହତ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ତୀର ବାଜିବା ଦ୍ଵାରା ଆପଣ ସ.ଅ ବସ୍ତ୍ର ବିଦୀର୍ଘ (ଟିରି ଯାଇଥିଲା) ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ତୀର ବାହାର କଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଏତଦ୍‌ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ମୁଠାଏ ଗୋଡ଼ି ନେଇ ସେହି ଦୁର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ । ଏହି ମୁଠାଏ ଗୋଡ଼ିମାଟି ଫିଙ୍ଗିବା ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର (ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର) ଦୁର୍ଗ ପ୍ରକମ୍ପିତ ଏବଂ ଅରହର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ମୁସଲମାନମାନେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଧରି ପକାଇଲେ ଓ ଦୁର୍ଗ ଉପରେ ମୁସଲମାନ ଅଧିକାର କରିନେଲେ ।

ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଅସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମାନ ସର୍ବ ପ୍ରଧାନ ଓ ପ୍ରଣୀୟାନଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଆପଣ ସ.ଅ ତ' ନ୍ୟାୟ ଓ ମୀମାଂସାର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ରହେନାହିଁ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ (ସମସ୍ତ ଜଗତ ନିମନ୍ତେ କରୁଣା) ଥିଲେ । ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷନା ଯାହା ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧୀୟ ଏବଂ ବିପରୀତାତ୍ମକ ତାହା ଆଦୌ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

କିନାନା ବିନ୍ ରବିଲ ନିହତ ହେଲା ସତ । କିନ୍ତୁ ତା'ର ସଂହାରର କାରଣ ଜଣେ ମୁସଲମାନ ସେନାପତି ଥିଲା । ସେହି ମୁସଲମାନ ସେନାପତିକୁ ହତ୍ୟା କରିଥିବ ହେତୁ କିନାନା ବିନ୍ ରବିଲ କିସ୍ଵାସ୍ (ପ୍ରତିଶୋଧ) ସ୍ଵରୂପ ନିଜେ ନିହତ ହେଲା । ଅତଏବ୍ ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ଓ ବାସ୍ତବତା ଅଟେ ।

ଶୈବର ଯୁଦ୍ଧର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସଂପର୍କରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା

ସମ୍ମାନନୀୟ ମାଷୁର ମନ୍‌ସୁର୍ ଅହମ୍ମଦ ସାହେବ କାହଲୋଁ (ବର୍ତ୍ତମାନ ଅଷ୍ଟ୍ରେଲିୟାରେ ବାସ କରନ୍ତି) କ ବିୟୋଗର ଉତ୍ତମ ଚର୍ଚ୍ଚା ଓ ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ ।

14 FEBRUARY 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୧୪ ଡିସେମ୍ବର ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମ୍ଭା, ସ୍ଥାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସ୍ଲାମାବାଦ୍ ଟେଲଫୋର୍ଡ଼ (ସରେ) ୟୁ.କେ । ଖୁତବାର ଉକ୍ତ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଉଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. مَلِكٌ يَوْمَ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ. غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତଶହୁଦ୍, ତଉହ୍ଡ୍ ଏବଂ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନଖର୍ ଅୟେଦହୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ବନିସ୍ଵେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, ଗତ ଖୁତବାରେ ଆଁହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ କାଳରେ ହୋଇଥିବା ଶୈବର ଯୁଦ୍ଧ ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଥିଲା । ସେହି କ୍ରମରେ ଆଜି ଶୈବର ଯୁଦ୍ଧରେ ଜୟ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଦୁର୍ଗର ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । ଉକ୍ତ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦୁର୍ଗ ସାଆବ୍ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ ଦୁର୍ଗ ନାମରେ ପରିଚିତ ଅଟେ । ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗରେ ଶୈବରର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ, ଜୀବ, ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର, ପାଥେୟ ଓ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗରେ 500 ଜଣ ଯୋଦ୍ଧାମାନେ ରହୁଥିଲେ । ହ. କାଆବ୍ ବିନ୍ ଉମର୍ ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ସେ 3 ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଆବ୍ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ଅବରୋଧ ଜାରି ରଖିଲେ । ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ମଜଭୂତ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା । ହ. ମୁଅଭିବ୍ ଅସଲମି ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ବନ୍ଦୁ ଅସଲମକୁ ଶୈବର ଠାରେ ଅତି ଭୀଷଣ ବୁଢୁକ୍ଷୁତା (ଭୋକ)ର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା । ବନ୍ଦୁ ଅସଲମ୍ ସହମତି ପ୍ରକାଶ କଲା ଯେ, ହ. ଅସମା ବିନ୍ ହାରସା ର.ଅଙ୍କୁ ରସୁଲ୍ କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ବନ୍ଦୁ ଅସଲମ୍ ହ. ଅସମା ବିନ୍ ହାରସା ର.ଅଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ, ହେ ଅସମା ବିନ୍ ହାରସା ର.ଅ ! ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ଆମମାନଙ୍କର ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବା ଏବଂ କହିବା କି ଆମମାନଙ୍କୁ ବୁଢୁକ୍ଷୁତା (ଭୋକ) ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତା ଗ୍ରାସ କରି ପକାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ଦୟନୀୟ ଓ ଶୋଚନୀୟ ଅବସ୍ଥା ରହିଛି । ହ. ଅସମା ର.ଅ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ବନ୍ଦୁ ଅସଲମର ସଲାମ୍ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାବହ ! ଆମମାନଙ୍କୁ ଭୋକ ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତା ବହୁତ ହଇରାଣ କରି ରଖୁଛି । ତେଣୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଆମମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ (ପ୍ରାର୍ଥନା) କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ ଦୁଆ କଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି ସଭାଙ୍କର ଶପଥ କରି କହୁଛି ଯାହାଙ୍କ ହାତ ମୁଠାରେ ମୋର ପ୍ରାଣ ବାୟୁ ରହିଛି । ମୋ ପାଖରେ କିଛି ବି ନାହିଁ ଯେଉଁ ବସ୍ତୁ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରିଦେବି । ମୋ ନିକଟରେ କିଛି ବି ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ନାହିଁ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥା ବୁଝୁଛି ଯେ, ସେମାନଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଭୋକ ଦୁର୍ବଳ କରି ପକାଇଛି । ଭୋକ ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଦୁର୍ବଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା ଯେ, ହେ ଅଲ୍ଲାଃ ! ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ସେହି ଦୁର୍ଗ ଏମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଜୟଯୁକ୍ତ କରାଇ ଦିଅ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଦୁର୍ଗରେ ଯେଉଁ

ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଚର୍ବି ଇତ୍ୟାଦି ଭରପୁର ମାତ୍ରାରେ ରହିଛି । ସେହି ସାମଗ୍ରୀକୁ ସେବନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଏମାନଙ୍କର ଭୋକ ଦୂର ହୋଇପାରିବ । ପୁନଶ୍ଚ ଏତଦ୍‌ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଧୂଆ ହ. ହୁବବାବ୍ ବିନ୍ ମୁନଜିର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କଲେ । (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଷ୍ଟର ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-121-122, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍) ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏହା ବର୍ଷନା କରାଯାଏ ଯେ, ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ଯୁଶା ଥିଲା । ସେ ମୁକାବିଲା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କଲା ସେତେବେଳେ ହ. ହୁବବାବ୍ ବିନ୍ ମୁନଜିର୍ ର.ଅ ତୁରନ୍ତ ତା' ସହିତ ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରି ଆସିଲେ । ହ. ହୁବବାବ୍ ର.ଅ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁଶାର ସଂହାର କରିଦେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଜିୟାଁ ନାମକ ଜନୈକ ଇହୁଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କଲା ସେତେବେଳେ ହ. ଅମ୍ମାରା ବିନ୍ ଅକ୍ବା ଗଫ୍ଫୁରୀ ର.ଅ ତା' ବିପକ୍ଷରେ ମୁକାବିଲା କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ସେହି ଇହୁଦୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଜିୟାଁ ଉପରେ ଗଭୀର ପ୍ରହାର କଲେ ଯଦ୍ଦାରାକି ତା'ର ମୁଣ୍ଡ ଫାଟିଗଲା । ହ. ଅମ୍ମାରା ବିନ୍ ଗଫ୍ଫୁରୀ ର.ଅ କହିଲେ, ନିଅ ମୁଁ ଗଫ୍ଫୁରୀ ଯୁବକ (ଟୋକା) ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରେ ସାହାବାମାନେ କହିଲେ, ହେ ! ଏହାର ଅର୍ଥାତ୍ ଉକ୍ତ ଯୁବକ ଗଫ୍ଫୁରୀର ଜିହାଦ୍ ରଦ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ଅମ୍ମାରା ବିନ୍ ଗଫ୍ଫୁରୀ ର.ଅ ସେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ଜାତୀୟ ଶ୍ଳୋଗାନ ଦେଇ ଗର୍ବ ଭାବ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, ମୁଁ ଗଫ୍ଫୁରୀ ଯୁବକ ଅଟେ । ସାହାବାମାନେ ଏକଥା କହିଲେ ଯେ, ଆରେ ! ଏହା ତ' ଭଲ କଥା ନୁହେଁ । ତୁମେ ଆତ୍ମବଢ଼ିମା ପ୍ରକାଶ କରିଛ । ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ କହିଲେ, ହଉ କିଛି କଥା ନାହିଁ । ସେ କହି ଦେଇଛନ୍ତି ତ' କହି ଦେଇଛନ୍ତି । ତା'କୁ ଅବଶ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରତିଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ ଏବଂ ତା'ର ପ୍ରଶଂସା ମଧ୍ୟ କରାଯିବ । ଏପରି ଅବସରରେ ଯଦି ଏହା କରି ଦିଆଯାଏ ତେବେ କୌଣସି ଅସୁବିଧା ନୁହେଁ । ହ. ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମସଲମା ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ମୁଁ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ ଦେଖୁଲି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ତୀର ଚଳାଉଥିଲେ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କର ଗୋଟିଏ ତୀର ମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟଭେଦରୁ ବିରୂପିତ ହୋଇ ନଥିଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ମୋ ଆଡ଼କୁ ଦେଖୁ ସ୍ଥିତ ହାସ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ହ. ହୁବବାବ୍ ବିନ୍ ମୁନଜିର୍ ର.ଅ ନିଜର ଯବାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଦୁର୍ଗ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଘମାଘୋଡ଼ ଯୁଦ୍ଧ କରି ଦୁର୍ଗକୁ ଜୟ କରିନେଲେ ଏବଂ ସମସ୍ତ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଏବଂ ଶସ୍ୟବୀଜ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିନେଲେ । ଦୁର୍ଗକୁ

ରକ୍ଷା କରୁଥିବା ଅନେକ ଇହୁଦୀମାନେ ନିହତ ହେଲେ ଏବଂ ଅନେକ ଇହୁଦୀ ବନ୍ଦୀ ହେଲେ । ହ. ମୁଅଭିର୍ ଅସଲମି ଯିଏ ହୁଜୁର ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଭୋକ ଯୋଗୁଁ ଦୁଆ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ କରି ଆସିଥିଲେ । ସେ କୁହନ୍ତି: "ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମେମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ କତିରୁ (ପାଖରୁ) ଫେରି ନଥିଲୁ କି ଅଲ୍ଲାତାଲା ସାଆର୍ ବିନ୍ ମୁଆଜ୍ ଦୁର୍ଗ ଉପରେ ଆମକୁ ବିଜୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆମେମାନେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରୁ ଦୁଆ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିବେଦନ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପାଖରୁ ଫେରି ନଥିଲୁ କି ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଦୁର୍ଗ ଜୟ ହୋଇଗଲା ।"

ହ. ଜାବିର୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ସାଆର୍ ଦୁର୍ଗରେ ଏତେ ଖାଦ୍ୟ ସମାଗ୍ରୀ ମିଳିଲା ଯେ, ଏପରି ଖାଦ୍ୟ ସମାଗ୍ରୀ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦୁର୍ଗରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲା । ସେହି ଖାଦ୍ୟ ସମାଗ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ଯଅ, ଖଜୁରୀ କୋଳି, ଘିଅ, ମହୁ, ତୈଳ, (ତେଲ) ଓ ଚର୍ବି ଇତ୍ୟାଦି ସମାଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକୁ ରହିଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ଘୋଷଣାକାରୀ ଏହି ଘୋଷଣା କଲା ଯେ, ହେ ମୁସଲମାନମାନେ (ସାହାବାମାନେ) ! ତୁମେମାନେ ନିଜେ ଖାଅ ଓ ନିଜର ଜୀବମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଖୁଆଅ ଏବଂ ଏଠାରୁ କିଛି ବି ଗୋଟାଇ ନେଇ ଚାଲି ଯିବ ନାହିଁ । ଯାହାକିଛି ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ରହିଛି ଏଇଠି ବସି ଖାଅ । (ଫତ୍ହ ଖୈବର୍, ଲେଖକ-ବାଶମିଲ୍, ପୃ-140, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ) (ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଝର୍ ରଶ୍ମୀଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-122, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ତୃତୀୟ ଦୁର୍ଗର ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି । ସେହି ଦୁର୍ଗ ହେଲା କୁବୈର୍ ବିନ୍ ଅଖାମ୍ ଦୁର୍ଗ । ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗ ଜୟ ହେବା ସଂପର୍କରେ ଯେଉଁ ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ତାହା ଏହିପରି ଯେ, ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗର ନାମ କୁଲ୍ଲା ଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ହ. କୁବୈର୍ ବିନ୍ ଅଖାମ୍ ର.ଅଙ୍କ ଭାଗରେ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗ ପଡ଼ିଥିଲା । ଅତଃ (ସେଇଥି ପାଇଁ) ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗର ନାମ କୁବୈର୍ ଦୁର୍ଗ ବୋଲି ବିଖ୍ୟାତ ହୋଇଗଲା । ଇହୁଦୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ନାଏମ୍ ଓ ସାଆର୍ ମୁଆଜ୍ ଦୁର୍ଗରୁ କୁବୈର୍ ବିନ୍ ଅଖାମ୍ ଦୁର୍ଗ ଅଭିମୁଖେ ପଳାୟନ କଲେ ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କର ଘେରାଉ କରିନେଲେ । ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗଟି ପର୍ବତ ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ଅବସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗର ଘେରାଉ ଜାରି ରଖିଲେ । ଗଜାଲ୍ ନାମକ ଜନୈକ ଇହୁଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ସେ ଆସିଲା ଏବଂ ସେ କହିଲା, ହେ ଅବୁଲ୍ କାସିମ୍ ! ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରି କହିଲା, ହେ ଅବୁଲ୍ କାସିମ୍ (ଅଣମୁସଲମାନମାନେ ଏହି ଉପାଧି ଅର୍ଥାତ୍ ଅବୁଲ୍ କାସିମ୍ କହି ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରୁଥିଲେ) ! ଆପଣ ମୋତେ ଆଶ୍ରୟ ଏବଂ ଶାନ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଓ ମୋତେ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆପଣ ସ.ଅ ଯଦି ମୋତେ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତି ତେବେ ଏହି ସୁରକ୍ଷା ବଦଳରେ ମୁଁ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ଏପରି ଏକ ରହସ୍ୟ କଥା କହିଦେବି ଯଦ୍ଦ୍ୱାରା ଆପଣ ସ.ଅ ନୁତାତ୍ ବାସୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆଶ୍ରୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିନେବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ସ.ଅ ସେହି ଦୁର୍ଗ ଅଧିକାର କରିପାରିବେ । ଆପଣ ଶକ୍ ବାସୀଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବାହାରିବେ ତେବେ ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ଶକ୍‌ବାସୀ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ଆଧିପତିତ୍ୱ ଯୋଗୁଁ ବିନାଶ ହୋଇ ସାରିଛନ୍ତି । ଏତଦ୍‌ପରେ ଆପଣ ସ.ଅ ଅନ୍ୟ ଦୁର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଯାଇ ପାରିବେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଗଜାଲ୍ ଏବଂ ତା'ର ପରିବାର ବର୍ଗକୁ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଇହୁଦୀ ଜଣକ କହିଲା, ହେ ଅବୁଲ୍ କାସିମ୍ ! ନିଃସନ୍ଦେହ ଆପଣ (ସ.ଅ) ଯଦି ଏହିପରି ଏକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ରୁହନ୍ତି ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କିଛି ବି ସମସ୍ୟା ଓ ଅସୁବିଧା ହେବ ନାହିଁ । ସେମାନେ ମାଟି ତଳେ ଶୁଡ଼ାଇ ଖୋଳିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ରାତ୍ର ସମୟରେ ବାହାରକୁ ବାହାରନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଶୁଡ଼ାଇ ମାର୍ଗ ଦେଇ ସେମାନେ ଜଳ ଆଣନ୍ତି ଓ ପୁନଶ୍ଚ ନିଜ ନିଜ ଦୁର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଫେରି ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଆପଣ (ସ.ଅ)ଙ୍କ ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନେ ନିଜର ଆତ୍ମରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ କରୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଆପଣ (ସ.ଅ) ଯଦି ଜଳକୁଣ୍ଡ ଆଡ଼କୁ ଯାଉଥିବା ମାର୍ଗକୁ ସେମାନଙ୍କ ଲାଗି କାଟି ଦିଅନ୍ତି ତେବେ ସେମାନେ ଆପଣ (ସ.ଅ)ଙ୍କ ଆଗରେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ପକାଇଦେବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମସମର୍ପଣ କରିଦେବେ । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଗଜାଲ୍ ସହିତ ଗଲେ ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଶୁଡ଼ାଇ ମାର୍ଗଗୁଡ଼ିକୁ କାଟିଦେଲେ । ସୁତରାଂ ସେହି ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଜଳକୁଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଉଥିବା ମାର୍ଗ ଯେତେବେଳେ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ବାହାରକୁ ବାହାରି ଆସିଲେ ଏବଂ ଏହାପରେ ଘମାଘୋଡ଼ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ସେଦିନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ସାହାବାମାନେ ବୀରଗତି

ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ 10 ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତି ନିହତ ହୋଇଥିଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଜୟଯୁକ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ନୁତାତ୍ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗଟି ଶେଷ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ନୁତାତ୍ ଦୁର୍ଗକୁ ଜୟ କରି ସାରିବା ପରେ ଶକ୍ ଦୁର୍ଗ ମୁହାଁ ହୋଇଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗଟି ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଶେଷ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା । ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ବାଉଁଶ ହ. ମୁହମ୍ମଦ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ନୁତାତ୍ ଦୁର୍ଗ ଜୟ କରି ସାରିଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ଶକ୍ ଦୁର୍ଗ ଅଭିମୁଖେ ପ୍ରସ୍ଥାନ କଲେ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେପରିକି ମୁଁ ପୂର୍ବେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ସାରିଛି ଯେ, ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗ ହେଉଛି ତିନି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଶେଷ ଦୁର୍ଗ । (ଶରହୁଜ୍ ଜର୍ଜାନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-265, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହୁ ଉଜ୍ଡତ୍)(ସବ୍‌ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଝର୍ ରଶ୍ମୀଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-122-123, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍‌ମିୟାହ୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଏଠାରେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଅଧିପତି ସଲାମ୍ ବିନ୍ ମିଶ୍କକମ୍‌ର ମୃତ୍ୟୁର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ନୁତାତ୍ ବାସୀଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ଯୁଦ୍ଧରେ ସଲାମ୍ ବିନ୍ ମିଶ୍କକମ୍ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହାତରେ ନିହତ ହୋଇଥିଲା । ସଲାମ୍ ବିନ୍ ନୁଜୈର୍‌ର ଏକ ବଡ଼ ଅଧିପତି ଥିଲା ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର କାଏଦ୍ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ଅସୁସ୍ଥ ଥିଲା । ସେଇଥି ପାଇଁ ସେ ଅନ୍ୟ ଇହୁଦୀ ଅଧିପତିଙ୍କ ପରି ଯୁଦ୍ଧରେ ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିପାରି ନଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱୟଂ ଖଡ଼୍ଗ ତଥା ତୀର ସହିତ ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହେଲା ନାହିଁ । ତା'ର ସାଥୀମାନେ ତା'କୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ ଯେ, ହେ ସଲାମ୍ ବିନ୍ ନୁଜୈର୍ ! ତୁମେ କତିବାର ଅଞ୍ଚଳକୁ ଚାଲିଯାଅ । କିନ୍ତୁ ପରିଶେଷରେ ସେ ନୁତାତ୍ ଠାରେ ହିଁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ହାତରେ ନିହତ ହେଲା ।

(ଜୀବନୀ ଶବ୍‌କୋଷ, ଭାଗ-8 ପୃ-358, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍)

ଯଦି ତା'ର ଅସୁସ୍ଥ ଘଟଣା ସଠିକ୍ ଅଟେ ଏବଂ ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ ସେ ଯଦି ଯୁଦ୍ଧର ଅଭିଳାଷୀ ନଥିଲା ତେବେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତା'ର ହତ୍ୟା ଆପତ୍ତିଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ଯେ, ସେ ନିଜର ସୈନ୍ୟବାହିନୀକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରେରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା । ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କର ସାମୂହିକ ନିରୀକ୍ଷଣ ଓ ସମୀକ୍ଷା ସଲାମ୍ ବିନ୍ ନୁଜୈର୍ କରୁଥିବ, ତେଣୁ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ପରିବେଶରେ ଜଣେ ସାହାବି ତା'ର ବଧ ମଧ୍ୟ କରିଦେଲେ । କାରଣ ସଲାମ୍ ବିନ୍ ନୁଜୈର୍ ସେହି ସୈନ୍ୟବାହିନୀଙ୍କ ସହିତ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲା । ଯୁଦ୍ଧରେ ସୈନ୍ୟବାହିନୀର ଅଧିପତିର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ହୋଇଥାଏ । ଅଧିପତିର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିବା ଦ୍ୱାରା ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ମଧ୍ୟ ନିରୀକ୍ଷ ହୋଇ ବସି ପଡ଼େ । ଅତଏବ୍ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତା'ର ହତ୍ୟା ମଧ୍ୟ କୌଣସି ଆପତ୍ତିଯୋଗ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗ ନଥିଲା । ଶକ୍‌ର ଦୁଇ ଦୁର୍ଗର ଘେରାଉ କରାଯାଇଥିଲା । ଶକ୍ ମଧ୍ୟ ଦୁଇ କିମ୍ବା ତିନୋଟି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା କିମ୍ବା ତିନୋଟି ଦୁର୍ଗର ସମଷ୍ଟି ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗକୁ ଜୟ କରିବା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏହିପରି ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି ଯେ, ଶକ୍‌ର ଦୁଇଟି ଦୁର୍ଗ ରହିଥିଲା । ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ଦୁର୍ଗରୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ତାହା ଉବୈର୍ ଦୁର୍ଗ ଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଦୁର୍ଗର ଶୃଙ୍ଗ ଉପରେ ଛିଡ଼ା ହେଲେ ଏବଂ ଦୁର୍ଗବାସୀଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଜଣେ ଇହୁଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଯୁଦ୍ଧ ନିମନ୍ତେ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କଲା । ତା'ର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ହ. ହୁବ୍‌ବାବ୍ ବିନ୍ ମୁନଜର୍ ର.ଅ ବାହାରିଲେ । ସେମାନେ ଦୁହେଁ ପରସ୍ପର ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ରମଣ କଲେ । ହ. ହୁବ୍‌ବାବ୍ ବିନ୍ ମୁନଜର୍ ର.ଅ ଗୋଟିଏ ପ୍ରହାର କଲେ ଏବଂ ତା'ର ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁ ମଝିରୁ କାଟିଦେଲେ । ତା' ହାତରୁ ଖଡ଼୍ଗ ଖସି ପଡ଼ିଲା । ସେ ପରାଜିତ ହୋଇ ନିଜ ଦୁର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଫେରିଗଲା । ହ. ହୁବ୍‌ବାବ୍ ତା'ର ପିଛା କଲେ ଏବଂ ତାର ମେରୁଦଣ୍ଡ ପିଟା ଉପର ଭାଗକୁ କାଟି ଦେଲେ । ସେ ଯେତେବେଳେ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲା ସେତେବେଳେ ହ. ହୁବ୍‌ବାବ୍ ବିନ୍ ମୁନଜର୍ ତା'ର ବଧ କରିଦେଲେ । ପୁନଶ୍ଚ ଆଉ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରିଲା ଏବଂ କହିଲା କିଏ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ମୋ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କରିବ ? ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ହଜର୍ ବଂଶର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ବାହାରକୁ ଆସିଲା । କିନ୍ତୁ ସେ ମୁକାବିଲା କରି ଶହୀଦ୍ ହୋଇଗଲା । ସେହି ଇହୁଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ନିଜ ସ୍ଥାନରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇ ପୁନଃ (ପୁଣିଥରେ) ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେତେବେଳେ ଆମନ୍ତ୍ରିତ କଲା ସେତେବେଳେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ମୁକାବିଲା ପାଇଁ ହ. ଅବୁ ଦୁଜାନା ର.ଅ ଗଲେ । ହ. ଅବୁ ଦୁଜାନା ଶୀଘ୍ର ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ଏବଂ ସେହି ଇହୁଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଉପରେ ପ୍ରହାର କରି ଖଡ଼୍ଗ ଦ୍ୱାରା ତା'ର ଗୋଡ଼ କାଟିଦେଲେ ଏବଂ ତା'ର ସଂହାର କରିଦେଲେ । ହ. ଅବୁ ଦୁଜାନା ର.ଅ ତା'ର ଯୁଦ୍ଧ ପୋଷାକ ଏବଂ ଖଡ଼୍ଗ ନେଇନେଲେ ଓ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ

ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
 "ଖମା ଅରସଲନାକା ଇଲ୍ଲା ରହମତନ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ।"
 (ଅଲ୍ ହଜ୍:31)
 ଅର୍ଥାତ୍ ହେ ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ ଆମ୍ଭେ ତୁମକୁ ସମଗ୍ର ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କେବଳ କରୁଣା ରୂପେ ଗଢ଼ି ପ୍ରେରଣ କରିଛୁ ।
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Sarafat Ali Khan, S/o- Manwar Ali Khan ,
 Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ବାଣୀ
 "ଲନ୍ ତନାଲୁଲ୍ ବିର୍ରା ହତ୍ତା ତୁନଫିକୁ ମିନ୍କା ତୁହିବୁନ୍ ।"
 (ଆଲେ ଇମ୍ବାନ୍ :93)
 ଅର୍ଥାତ୍ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ନିଜର ପ୍ରିୟ ଧନକୁ ବ୍ୟୟ କରିଦେଇ ନାହିଁ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମେମାନେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପୁଣ୍ୟ ଲାଭ କରିପାରିବ ନାହିଁ ।
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Sheikh Ghulam Ahmad & Family, Jamat
 Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

ହେଲେ । ଆପଣ ସ.ଅ ଉକ୍ତ ଜିନିଷ ହ. ଅବୁ ଦୁଜାନା ର.ଅଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ । ଇହୁଦୀମାନେ ଆଉ ଯୁଦ୍ଧ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଫଳତଃ ସେମାନେ ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଏହାପରେ ଆଉ କେହି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ବାହାରକୁ ବାହାରିଲା ନାହିଁ । ପୁନଶ୍ଚ ମୁସଲମାନମାନେ ଶୋରାଗାନ୍ (ନାରାଏ ଚକବିର୍ ଅଲ୍ଲାହୁ ଅକ୍ବର) ସହିତ ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଆକ୍ରମଣ କରି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଗ୍ରେ (ସବା ଆଗରେ) ହ. ଅବୁ ଦୁଜାନା ର.ଅ ଥିଲେ । ମୁସଲମାନମାନେ ସେହି ଦୁର୍ଗରେ ନାନା ଜିନିଷ ପତ୍ର, ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଛେଳୀ ମେଣ୍ଟା ଇତ୍ୟାଦି ଜୀବମାନେ ପାଇଲେ । ସମସ୍ତ ଇହୁଦୀମାନେ ପଳାୟନ କଲେ । ସେମାନେ ପ୍ରାଚୀର ତେଲ ପଳାଉଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଚୀର (ପାଚେରୀ) ତେଲିବା ଏପରି ପ୍ରତିତ ହେଉଥିଲା ଯେପରିକି ହରିଣମାନେ ପ୍ରାଚୀର ତେଉଛନ୍ତି । ଇହୁଦୀମାନେ ହରିଣ ପରି ଲାଗୁଛନ୍ତି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଇହୁଦୀମାନେ ଶକ୍ ଦୁର୍ଗର ସ୍ଥିତୀୟ ଦୁର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଚାଲିଗଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଅତି ଦୁର ଗତିରେ ସେମାନେ ଦଉଡ଼ିଲେ ।

ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସାହାବାମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ବାହାରିଲେ ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ । ଇହୁଦୀମାନେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭୀଷଣ ତୀର ବର୍ଷଣ କଲେ ଏବଂ ପଥର ବର୍ଷି କଲେ । ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଏହି ଆକ୍ରମଣର ଜବାବରେ ମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସେହିପରି ତୀର ବର୍ଷଣ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ତୀର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ବହୁତ କ୍ଷତି ସାଧନ କରୁଥିଲା । କାରଣ ଇହୁଦୀମାନେ ନିଜର ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାନିକାରୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ତୀର ବର୍ଷଣ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନେ ଦୁର୍ଗ ତଳେ ଶିବିର ପକାଇ ବସିଥିଲେ । ରସୁଲୁ କରୀମ୍ ସ.ଅ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଶିବିର ପକାଇଥିଲେ । କାରଣ ସେଠାରେ ବହୁତ ତୀର ବର୍ଷି ହେଉଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ସାହାବାମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଠିକ୍ ସେତିକିବେଳେ ଗୋଟିଏ ତୀର ଆସି ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ବସ୍ତ୍ରରେ ବାଜିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ଅନ୍ୟ ଏକ ବର୍ଷଣରେ ବର୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ତୀର ଦ୍ଵାରା ଆହତ ହୋଇଥିଲେ । ତୀର ବାଜିବା ଦ୍ଵାରା ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଚିରିଗଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ତୀର ବାହାର କଲେ ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ସ.ଅ ମୁଠାଏ ଗୋଡ଼ି ପଥର ନେଲେ ଏବଂ ସେହି ଦୁର୍ଗ ଆଡ଼କୁ ଫିଙ୍ଗିଦେଲେ । ଏହା ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ଦୁର୍ଗ ଅରହର ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ମୁସଲମାନମାନେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଧରି ପକାଇଲେ । ଏତଦ୍ୱୟରେ ଦୁର୍ଗ ଅଧିକୃତ ହେଲା । (ଫତହ୍ ଖୈବର, ଲେଖକ-ବାଶ୍ମିଲ୍, ପୃ-157-156, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ) (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଝର୍ ରଶ୍ମୀଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-123, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍)

ପୁନଶ୍ଚ କତିବାର ତିନୋଟି ଦୁର୍ଗ ରହିଛି । ସେହି ତିନି ଦୁର୍ଗର ଘେରାଉ ମୁସଲମାନମାନେ କଲେ । ଏଥୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ନୁତାତ୍ ଏବଂ ଶକର ଦୁର୍ଗକୁ ଜୟ କଲେ ସେତେବେଳେ କତିବାର ତିନି ଦୁର୍ଗ ଯଥା-ସୁଲାଇମ୍, କୁମୁସକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଗଲେ । କତିବାର ଦୁର୍ଗମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବ ବୃହତ୍ ଦୁର୍ଗ କୁମୁସ୍ ଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକ ସୁରକ୍ଷିତ ଥିଲା । ଇହୁଦୀ ସେହି ତିନି ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦ ବା ରୁଦ୍ଧ ହୋଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ନିଜର ଦୁର୍ଗ ଉପରୁ ତଳକୁ ଉଣ୍ଡୁ ନଥିଲେ ଓ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବି ଯୁଦ୍ଧ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବାହାରୁ ନଥିଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ 14 ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ଦୁର୍ଗଗୁଡ଼ିକର ଘେରାଉ ଜାରି ରଖିଲେ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ଆପଣ ସ.ଅ ଏହା ସ୍ଥିର କଲେ ଯେ, ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦୁର୍ଗ ପାଖକୁ ଡୋପ ଅଣାଯାଉ । ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ବିଶ୍ଵାସ ହୋଇଗଲା ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଡୋପ ମାଧ୍ୟମରେ ପଥର ଫିଙ୍ଗାଯିବ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ସନ୍ଧି କରିବାର ଲକ୍ଷା ବ୍ୟକ୍ତ ତଥା ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସୁତରାଂ କିନାନା ବିନ୍ ଅବୁ ହୁକୈକ୍ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାର ନାମ ସମ୍ମାହ୍ ଥିଲା ତା' ହାତରେ ସନ୍ଧେଶ ଦେଇ ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କଲା ଯେ, ସେ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କଲେ । କିନାନା ବିନ୍ ଅବୁ ହୁକୈକ୍ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରୁ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲା ଏବଂ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ରୁକ୍ତି କରିନେଲା । ଆପଣ ସ.ଅ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସାହାବାମାନେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଧନ ଉପରେ ଅଧିକାର ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିନେଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସାହାବାମାନେ ସେମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାତ୍ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଧନ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିନେଲେ । ସେହି ଦୁର୍ଗରୁ 100ଟି ଲୌହ ପୋଷାକ, 400ଟି

ଖଡ଼୍ଗ ଏବଂ 1000 ବର୍ତ୍ତୀ, 500 କମାଣ ଓ ତୀର ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଝର୍ ରଶ୍ମୀଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-123, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍) (ଅସ୍ ସିରତୁନ୍ ନବଝିୟାହ୍ ଲିଭବ୍ନି କସିର୍, ଭାଗ-3, ପୃ-376, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

କମୁସ୍ ଦୁର୍ଗ ଜୟ କରିବା ସଂପର୍କରେ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଭିନ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯେପରିକି କୁମୁସ୍ ଦୁର୍ଗ ଜୟ ହେବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଜୀବନୀ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗର ଘେରାଉ 20 ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ହ. ଅଲୀ ର.ଅଙ୍କ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଘମାଘୋଡ଼ ଯୁଦ୍ଧ କଲେ ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ହ. ଅଲୀ ର.ଅଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗ ଜୟ ହୋଇଥିଲା । ସେହିପରି ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗର ଘେରାଉ ସଂପର୍କରେ କେତେକ ଜୀବନୀକାରମାନେ ପୁସ୍ତକରେ ସେହି ଘଟଣାବଳୀ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯାହା ନାଏମ୍ ଦୁର୍ଗ ଘେରାଉ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅନ୍ୟ ଲେଖକମାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । (ଶରହୁଜ୍ ଜର୍ଜାନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-265, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍ ଉଜ୍ଜୁତ୍)(ଜୀବନୀ ଶବ୍‌କୋଷ, ଭାଗ-8 ପୃ-358, ଦାରୁସ୍ ସଲାମ୍ ରିୟାଜ୍) (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଝର୍ ରଶ୍ମୀଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-124-126, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲ୍ମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ସେ ଯାହା ହେଉ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗ ଜୟ ହୋଇଗଲା । ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ପୁନଃ ଏକ ରୁକ୍ତି ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହେଲା ଏବଂ ସେହି ରୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ନିମ୍ନପ୍ରଦେ ଅଟେ :-

1- ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏହା ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ ହେବ ଯେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦୁର୍ଗକୁ ଖାଲି କରି ଦିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ନିଜର ସମସ୍ତ ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ସେହିଠାରେ ହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଦୁର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ହିଁ ଛାଡ଼ି ଦେବେ । କାରଣ ଇସ୍ଲାମୀୟ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଉକ୍ତ ଦୁର୍ଗ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିବେ ଏବଂ ତାହା ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ସାମଗ୍ରୀ ଓ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଏକ ଅଂଶ ହୋଇଯିବେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଇହୁଦୀମାନେ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେବେ । ସାଂପ୍ରତିକ କାଳରେ ଏକ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ନିଜର ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରକୁ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ସମ୍ମୁଖରେ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେବାକୁ ଆମ୍ ସମର୍ପଣ ଏବଂ ଇଂରାଜୀରେ ଏହାକୁ Surrender ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

2- ରସୁଲ୍ କରୀମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚାନୁଯାୟୀ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ରକ୍ତର ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ମହିଳା ଓ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦାସ କରିବାରୁ କ୍ଷମା ଦେବାର ଅଜ୍ଞାକାର କରନ୍ତୁ । ଏହା ଥିଲା ଆହୁଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଥିବା ଅଜ୍ଞାକାର । ଅର୍ଥାତ୍ ଆହୁଜରତ ସ.ଅ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ରକ୍ଷା କରିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିବେ ନାହିଁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପିଲା ଛୁଆମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଯୋଗାଇ ଦେବେ ।

3- ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅନିର୍ବାଚ୍ୟ ଯେ, ସେମାନେ ଖୈବରରୁ ନିର୍ବାସିତ ହୋଇ ସିରୀୟା ଅଭିମୁଖେ ଚାଲିଯିବେ ।

4- ଏହି ସର୍ତ୍ତ ଥିଲା କି ଖୈବରରୁ ନିର୍ବାସିତ ହେବା ସମୟରେ ମୁସଲମାନମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ (ଦୁର୍ଗରେ ଥିବା ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ) ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ଯେ, ସେମାନଙ୍କ ସବାରି ଯେତେ ଅର୍ଥ ଅର୍ଥାତ୍ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ବୋହିବା ସମ୍ପତ୍ତି ହୋଇପାରୁଛି ସେତେ ସେମାନେ ନିଜର ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ନିଜ ସାଙ୍ଗରେ ବୋହି ନେଇ ଯାଆନ୍ତୁ ।

5- ଇହୁଦୀମାନେ ଉକ୍ତ କଥାର ଅଜ୍ଞାକାର କରନ୍ତୁ ଯେ, ସେମାନେ ଗୁପ୍ତ ନିଧି ବା ରାଜକୋଷର ସମସ୍ତ ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ସଂପର୍କରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଅବଗତ କରିବେ ଏବଂ ଜୟଯୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦେବେ ।

6- ଇହୁଦୀମାନେ ଉକ୍ତ କଥା ଉପରେ ସହମତି ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତୁ କି ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ଉକ୍ତ ରୁକ୍ତିର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ବିରୁଦ୍ଧୀୟ କୌଣସି କୃତ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରନ୍ତି କିମ୍ବା ଏପରି କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗୁପ୍ତ ରଖନ୍ତି ଯାହାକୁ ପ୍ରକାଶ ଏବଂ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବା ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ହେବ ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ମୁସଲମାନମାନେ ଦାୟୀ ରହିବେ ନାହିଁ । ସେହିପରି ମୁସଲମାନମାନେ ଉକ୍ତ ଅଜ୍ଞାକୃତ ରୁକ୍ତିର ସମସ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବେ ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଧନ ଏବଂ ସନ୍ତାନ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ବୈଧ ହେବେ । (ଫତହ୍ ଖୈବର, ଲେଖକ-ବାଶ୍ମିଲ୍, ପୃ-185-186, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ)

ଖୈବର ବିଜୟ ପରେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଖୈବର ଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ ଏବଂ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପାଦିତ ଶସ୍ୟ ବଦଳରେ ଉଦ୍ୟାନ ଦେବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ମିଳେ । ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ରୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ସିରୀୟା ଅଭିମୁଖେ ନିର୍ବାସିତ

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସହାନୁଭୂତି ଓ ସମବେଦନା ଜ୍ଞାପନ କରିବା ଏଭଳି ଏକ ବସ୍ତୁ ଯେ, ଯଦି ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଦିଏ ଏବଂ ତହିଁରୁ ଦୂରେଇ ଯାଏ ତେବେ କ୍ରମଶଃ ସେ ହିଂସ୍ର ପ୍ରାଣୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଯାଏ ।"
 (ମଲଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-7, ପୃ-282, ସଂସ୍କରଣ ବର୍ଷ- 1984 ମସିହା)
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Mohammad Moin, S/o- Mohammad Majid, Jamat Ahmadiya Karadapalli (Odisha)

ନବୀ ସ.ଅଙ୍କ ବାଣୀ:-
 "ଇଉତ୍ତନିବୁଲ୍ ଗଜିବା" ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ରୋଧରୁ ସର୍ବଦା ବର୍ଜିବା ଉଚିତ୍, କାରଣ କ୍ରୋଧ ହେଉଛି ମଞ୍ଜିର ପରମ ଶତ୍ରୁ ।
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Sk Deedar Ahmed & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

ହୋଇଥାଆନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଇହୁଦୀମାନେ ରସୁଲ୍ କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ସେବାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କହିଲେ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ (ସ.ଅ) ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଖୋବର୍ ଠାରେ ରହିବାକୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ନିର୍ବାସିତ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଏଠାରେ କୃଷି ଓ ବିଲବାଡ଼ି କାମ କରିବୁ । କାରଣ ଆମେମାନେ ଏଥୁ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଅନେକ କଥା ଜାଣିଛୁ । ରସୁଲ୍ କରାମ୍ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନକୁ ସ୍ୱୀକାର କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଖୋବର୍ ଠାରେ ରହିବାକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରିଦେଲେ । କାରଣ ସେମାନେ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ଏହା ବଦଳରେ ସେମାନେ ଅଧା ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବେ । ଅତଏବ୍ ଆପଣ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଅତ୍ୟନ୍ତ କୋମଳ ଆଚରଣ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ । ସହି ବୁଖାରୀର ବର୍ଷନାରେ ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ଚର୍ଚ୍ଚା ଏହିପରି ମିଳେ ଯେ, ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ର.ଅ ବର୍ଷନା କରନ୍ତି ଯେ, ନବୀ କରାମ୍ ସ.ଅ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଖୋବର୍ ପ୍ରଦାନ କଲେ । କାରଣ ସେମାନେ ଖୋବର୍ (ଭୂମିରେ)ର ଚାଷବାସ ତଥା କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେହି ଭୂମିରୁ ଯେଉଁ ଶସ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବ ତାହା ଅଧା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଓ ଅଧା ସେମାନଙ୍କ (ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ) ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ । (ଫତହ୍ ଖୋବର୍, ଲେଖକ-ବାଶ୍ମିଲ୍, ପୃ-157-156, ନଫିସ୍ ଏକାଡ଼େମୀ, କରାଚୀ) (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ବାବ୍-ମୁଆମିଲତୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ ଅହଲଲ୍ ଖୋବର୍, ହଦିସ୍ ନଂ-4248)

ଖୋବର୍ରେ ଯେଉଁ ସାହାବାମାନେ ଶହୀଦ୍ ହେଲେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା 17 ଥିଲା । ସେହି ବୀରଗତି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିବା ସାହାବାମାନଙ୍କର ନାମ ନିମ୍ନମତେ ଅଟେ;- ହ. ରବିୟାହ୍ ବିନ୍ ଅକସମ୍, ସକଫ୍ ବିନ୍ ଅମ୍, ହ. ରିଫାଅ ବିନ୍ ମସୁହ୍, ହ. ଅବ୍ଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଉମୈୟାହ୍ ର.ଅ, ହ. ମହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମସଲମା ର.ଅ, ହ. ଅବ୍ଦୁ ଜୟାହ୍ ବିନ୍ ନୁମାନ୍ ର.ଅ ହ. ହାରିସ୍ ବିନ୍ ମୁରରାହ୍ ର.ଅ, ହ. ଔସ୍ ବିନ୍ ହବିବ୍ ର.ଅ, ହ. ଉନୈସ୍ ବିନ୍ ଅଞ୍ଜାଏଲ୍ ର.ଅ, ହ. ମସଉଦ୍ ବିନ୍ ସାଆଦ୍ ର.ଅ, ହ. ବିଶର୍ ବିନ୍ ବରାଅ, ହ. ପୁଜୈଲ୍ ବିନ୍ ନୁମାନ୍ ର.ଅ, ହ. ଆମିର୍ ବିନ୍ ଅକଞ୍ଜା ର.ଅ, ହ. ଅମ୍ନାରାହ୍ ବିନ୍ ଉକବା ର.ଅ, ହ. ବଶୀ ଦାସ (ନିଗ୍ରୋ ଦାସ) ହ. ଯସାର୍ ର.ଅ ଓ ଅଶୟାଅ ସଂପ୍ରଦାୟର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯାହାର ନାମୋଲ୍ଲେଖ ହୋଇ ନାହିଁ ଇତ୍ୟାଦି ସାହାବାମାନେ ଖୋବର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶହୀଦ୍ ହୋଇଥିଲେ । (ଅତ୍ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଭାଗ-2, ପୃ-82, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)(କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ଭାଗ-2, ପୃ-160, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଇମତାଅଲ୍ ଇସମାଆ, ଭାଗ-1, ପୃ-323, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଶରହୁଜ୍ ଜର୍ଜାନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-264, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ଖୋବର୍ର କେତେକ ଘଟଣାବଳୀ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା କିନାନା ବିନ୍ ରବିଲ୍ ସଂହାର ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ଇତିହାସ ଏବଂ ଜୀବନୀ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଖୋବର୍ ଜୟ ହେବା ପରେ ଯେତେବେଳେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତୁଳ୍ଲି ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଗଲା ସେତେବେଳେ ଏହାପରେ ଲୋକମାନେ କିନାନା ଏବଂ ତା'ର ଭାଇ ରବିଲ୍କୁ ରସୁଲ୍ କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସିଲେ । କିନାନା ସମଗ୍ର ଖୋବର୍ ପ୍ରଦେଶର ଅଧିପତି ଥିଲା ଏବଂ ହ. ସଫିୟା ର.ଅଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲା ଓ ରବିଲ୍ ତା'ର ଚତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଭାଇ ଥିଲା । କିନାନ ପାଖରେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ସଂପ୍ରଦାୟ ବନ୍ଦୁ ନୁଜୈରର ଅଧିପତି ହୁୟଲ୍ ବିନ୍ ଅଖତବ୍ ରାଜକୋଷ ଥିଲା । ଯହିଁରେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟ ଅଳଂକାର ଥିଲା । ଏହି ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅଳଂକାର ଆଭୂଷଣକୁ କିନାନା ଆରବୀୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କର ବିବାହ ପର୍ବରେ ଭଡ଼ାରେ ଦେଉଥିଲା । ଏହି ଦୁହିଁଙ୍କୁ (କିନାନା ଓ ରବିଲ୍) ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ କିନାନା ଓ ରବିଲ୍ ! ତୁମମାନଙ୍କର ସେହି ରାଜକୋଷ କେଉଁଠି ଅଛି ? ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେମାନେ ଯେତେବେଳେ ମଦିନାରୁ ବାହାରିଲୁ ସେତେବେଳେ ଏହି ସମସ୍ତ ରାଜକୋଷ ଧୀରେ ଧୀରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଗଲା । ସେହିପରି ଏକ ବର୍ଷନାରେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବର୍ଷିତ ହୋଇଛି ଯେ, ସେମାନେ ଦୁହେଁ କହିଲେ, ହେ ଅବୁଲ୍ କାସିମ୍ ! ଆମେମାନେ ସେହି ସମସ୍ତ ରାଜକୋଷକୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ଦେଇଛୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ପାଖରେ ସେହି ରାଜକୋଷରୁ କିଛି ବି ଆଉ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହି ନାହିଁ । ସେହି ଧନକୁ ଆମେମାନେ ଏହି ଦିନ ନିମନ୍ତେ ଏକତ୍ରିତ କରିଥିଲୁ । ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ରବିଲ୍ ଓ ହେ କିନାନା ! ତୁମମାନଙ୍କର ମଦିନାରୁ ବାହାରିବାକୁ ବେଶୀ ଦିନ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ, ସମସ୍ତ ଧନ ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଯିବ । ସେମାନେ ଦୁହେଁ ଉକ୍ତ କଥାକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ରାଣ ଖାଇ କହିଲେ ଯେ, ହେ ଅବୁଲ୍ କାସିମ୍ ! ଆମମାନଙ୍କ ପାଖରେ କିଛି ବି ଧନ ସମ୍ପତ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରେ ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କହିଲେ, ହେ କିନାନା ଓ

ରବିଲ୍ ! ଯଦି ତୁମମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେହି ରାଜକୋଷ ଜବତ ହେଲା ବା ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଓ ତାହାଙ୍କ ବାଉଁଶ ଆଉ ଦାୟୀ ରହିବେ ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ଏଥୁ ନିମନ୍ତେ ନିଜେ ଦାୟୀ ରହିବ । ସେମାନେ କହିଲେ, ହଉ ଠିକ୍ ଅଛି ଆମେ ଦାୟୀ ରହିବୁ । ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଉକ୍ତ କଥା ପାଇଁ ହ. ଅବୁ ବକ୍ସର ର.ଅ, ହ. ଉମର୍ ର.ଅ, ହ. ଅଲୀ ର.ଅ ଓ ହ. କୁବୈର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ୍ୟ କଲେ । ସେତେବେଳେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଛିଡ଼ା ହେଲା ଏବଂ ସେ କିନାନା ପାଖକୁ ଯାଇ କହିଲା, ହେ କିନାନା ! ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ତୁମ ଠାରୁ ଯାହା ମାଗୁଛନ୍ତି ତାହା ତାଙ୍କୁ ଦେଇଦିଅ । ଆଉ ଯଦି ତୁମେ ଏ ସଂପ୍ରକେର କିଛି ଜାଣିଛ ତେବେ ତୁମେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଦିଅ । କାରଣ ତୁମର ପ୍ରାଣ ବଞ୍ଚିଯିବ । ଅନ୍ୟଥା ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କର ଶପଥ କରି କହୁଛି ! ସେ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ ଅବଶ୍ୟ ସେହି ରାଜକୋଷ ଓ ଧନ ଉପରେ ଅଧିକାର କରିନେବେ । ଇବ୍ନେ ଅଲ୍ ହୁକୈକ୍ ତା'କୁ ଭର୍ତ୍ତନା କଲା ଏବଂ ପାଟି କଲା । ଫଳତଃ ସେହି ଇହୁଦୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣକ ପୃଥକ୍ ହୋଇ ବସି ପଡ଼ିଲା । ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ଏହିପରି ଉଲ୍ଲିଖିତ ହୋଇଛି । (ଅତ୍ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଭାଗ-2, ପୃ-82, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ତାରିଖୁଲ୍ ଖମିସ୍, ଭାଗ-2, ପୃ-415, ଦାରେ ସାଦିର୍ ବୈରୁତ୍) (କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ଭାଗ-2, ପୃ-140, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହ. ଇବ୍ନେ ଅବ୍ବାସ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି: "ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଦୁହିଁଙ୍କୁ (କିନାନା ଓ ରବିଲ୍) କହିଲେ ଯେ, ହି କିନାନା ଓ ରବିଲ୍ ! ତୁମେମାନେ ମୋ ଠାରୁ ଯଦି କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲୁଚାଅ ଏବଂ ମୋତେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଜ୍ଞାତ ହୋଇଗଲା ତେବେ ମୁଁ ତୁମର ରକ୍ତ ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ଏହି କାରଣରୁ ବୈଧ ବୋଲି ମନେକରିବି । ସେମାନେ କହିଲେ, ହଉ ଠିକ୍ ଅଛି ।" ଇତିହାସର ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ସେହି ରାଜକୋଷ ବା ନିଧି ସଂପର୍କରେ ଜ୍ଞାତ ହେବାର ଏକ ବର୍ଷନା ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଭାବରେ ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ହ. ଇବ୍ନେ ଅବ୍ବାସ୍ ର.ଅ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଅନସାରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଡକାଇଲେ ଏବଂ କହିଲେ, ହେ ବ୍ୟକ୍ତି ! ତୁମେ ଅମକ ଅମକ ଭୂମିକୁ ଯାଅ । ପୁନଶ୍ଚ ଖଜୁରୀ ବୃକ୍ଷ ପାଖକୁ ଯାଅ । ପୁନଶ୍ଚ ତୁମେ ଖଜୁରୀ ବୃକ୍ଷର ଦକ୍ଷିଣ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ କିମ୍ବା ବାମ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ଯେଉଁ ବୃକ୍ଷ ଉଚ୍ଚ ଥିବ ସେହି ବୃକ୍ଷକୁ ଦେଖ ଏବଂ ସେଠାରେ ଯାହା କିଛି ଥିବ ତାହାକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ନେଇ ଆସ । ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ବୃକ୍ଷ ତଳେ କ'ଣ ରହିଛି ? ଯେତେବେଳେ ସେହି ରାଜକୋଷର ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ତା'ର ମୂଲ୍ୟ 10,000 ଦିନାର ହେଲା । ପ୍ରତିଶ୍ୱୃତି ଭଙ୍ଗ ଏବଂ ତୁଳ୍ଲି ଭଙ୍ଗ ଯୋଗୁଁ ଦୁହିଁଙ୍କୁ (କିନାନା ଓ ରବିଲ୍) ବଧ କରିଦିଆଗଲା ଓ ସେମାନଙ୍କର ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିନିଆଗଲା ।

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି କେତେଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୟ ତାହାର ବିଶ୍ଳେଷଣ ହେବା ଉଚିତ୍ । ସେହିପରି ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନା ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଯହିଁରେ ଘଟଣାଟି ଏହିପରି ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଇବ୍ନେ ଇସହାକ୍ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ କିନାନାକୁ ଅଣାଗଲା ଏବଂ ତା' (କିନାନା) ନିକଟରେ ରାଜକୋଷ ଥିଲା । ତା'କୁ ରାଜକୋଷ ସଂପର୍କରେ ଯେତେବେଳେ ପଚାରିଗଲା ସେତେବେଳେ ସେ କହିଲା ମୁଁ ରାଜକୋଷ ସଂପର୍କରେ କିଛି ଜାଣି ନାହିଁ । ଏହା କହି ସେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଦେଲା ଯେ, ସେ କିଛି ଜାଣି ନାହିଁ । (ଅତ୍ତବକାତୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଭାଗ-2, ପୃ-86, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)(ଶରହୁଜ୍ ଜର୍ଜାନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-266, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍)

ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ରସୁଲ୍ କରାମ୍ ସ.ଅଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ଇହୁଦୀ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଣାଗଲା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିର ନାମ ସାଆଲବା ଥିଲା । କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଉକ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, ସାଆଲବା ବିନ୍ ସଲ୍ଲାମ୍ ବିନ୍ ଅବୁ ହୁକୈକ୍କୁ ଡକାଇ ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ଯେତେବେଳେ ପଚାରିଲେ ସେତେବେଳେ ସେ ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅଙ୍କୁ କହିଲା ଯେ, ହେ ମୁହମ୍ମଦ୍ ! ମୁଁ କିନାନାକୁ ଦେଖୁଛି ଯେ, ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସକାଳ ସମୟରେ ସେହି ଗୁମ୍ଫାର ଆଖପାଖରେ ବୁଲୁଥିଲା । ରସୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସାଆଲବା ସହିତ ହ. କୁବୈର୍ ବିନ୍ ଅଞ୍ଜାମ୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଏବଂ ଆଉ କେତେକ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ପ୍ରେରଣ କଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ସାଆଲବା ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ଏବଂ ଯେଉଁ ଗୁମ୍ଫା ସଂପର୍କରେ କହୁଥିଲା ସେହି ଗୁମ୍ଫା ଏବଂ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲା । ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଯେତେବେଳେ ଖନନ କାମ ଆରମ୍ଭ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ସେହି ସ୍ଥାନରୁ ରାଜକୋଷ ଏବଂ ଗୁପ୍ତ ଧନ ରତ୍ନ ବାହାରିଲା । ହୁଜୁର୍ ଅନ୍ୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେହିପରି ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନାରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, କିଛି ଗୁପ୍ତ ନିଧି

ହଦିସ୍ ନବଖୀ ସ.ଅ.ସ :-
 "ନମାଜ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟ ଶିର୍କ ଏବଂ କୁଫର୍ (ଅନ୍ୟ କାହାକୁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ସହିତ ସମକକ୍ଷ କରିବା ଓ ଅମାନ୍ୟକାରୀ)ର ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ କରିଦିଏ " ।
 (ମୁସଲିମ୍, କିତାବୁଲ୍ ଇମାନ୍)
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Majlis Lajna Imaillah,
 Jamat Ahmadiya Kerang (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ଯୁବ ଖୁଦାମ ଓ ଅତ୍ପାଳମାନଙ୍କୁ ନିଜର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ୍ । ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଧୁତା ରଖନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ଠାପର ଓ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ଅଶିଷ୍ଟତା ଓ ଅସଭ୍ୟତା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟ ।"
 (ମଲ୍ଫୁଜାତ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
 ତାଲିକା ଦୁଆ: Sk Shamim Ahmad Sultan & Family,
 Jamat Ahmadiya Kardapalli (Odisha)

ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା ଓ ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଜକୋଷ ମିଳିଲା ନାହିଁ । କିନାନା ଯେତେବେଳେ ଗୁପ୍ତ ନିଧି ସଂପର୍କରେ କହିବାକୁ ଅସ୍ମୀକାର କରିଦେଲା ସେତେବେଳେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ହ. ଜୁବୈର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ହେ ଜୁବୈର୍ ! ତୁମେ କିନାନାକୁ ଶାସ୍ତି ଦିଅ । ହ. ଜୁବୈର୍ ର.ଅ ଚକମାକର (ଏକ ପ୍ରକାରର ପଥର ଯହିଁରୁ ନିଆଁ ବାହାରେ) ପଥର ଆଣିଲେ ଏବଂ ତା'ର ଛାତି ଉପରେ ପ୍ରହାର କରୁଥିଲେ । ସେହି ପଥରରୁ ନିଆଁ ବାହାରୁଥିଲା । ସେ ଯେତେବେଳେ ମୃତ୍ୟୁ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରାଜକୋଷ ସଂପର୍କରେ କହିଲା, ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ କିନାନାକୁ ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମସଲମାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତରେ କରିଦେଲେ । କାରଣ ସେ କିନାନାର ସଂହାର କରି ଦିଅନ୍ତୁ । ସୁତରାଂ ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମସଲମା ନିଜର ଭାଇ ମହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମସଲମାଙ୍କ ଉପରେ ଚକ୍ଷୁ ଖସାଇ ତାଙ୍କୁ ଶହୀଦ କରି ଦିଆଯାଇଥିଲା ତାଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ ଭାଇର ପ୍ରତିଶୋଧ ବଦଳରେ ସେ କିନାନାର ବଧ କରିଦେଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଆହଜରତ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କୁ ମୃତ୍ୟୁଦଣ୍ଡ ଅର୍ଥାତ୍ ସେମାନଙ୍କର ସଂହାର ତ' କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଲି ଭାବରେ ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଏ ତାହା ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଚରିତ୍ର ଓ ଆଦର୍ଶ ବିରୁଦ୍ଧୀୟ ବୋଲି ମନେହୁଏ । କେତେକ ବର୍ଣ୍ଣନାମୁତାୟୀ କିନାନାକୁ ମୁହମ୍ମଦ ବିନ୍ ମସଲମା ବଧ କରିଥିଲେ । ଅପରପକ୍ଷେ ତା'ର ଭାଇ ରବିଲକୁ ବିଶର୍ ବିନ୍ ବରାଅଙ୍କ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଦିଆଗଲା । ରବିଲକୁ ବିଶର୍ ବିନ୍ ବରାଅଙ୍କ ବଦଳରେ ବଧ କରିଦିଆଗଲା । ରସୁଲୁଲ୍ଲାଃ ସ.ଅ ସେମାନଙ୍କର ଧନକୁ ବୈଧ ବୋଲି ବିବେଚିତ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀ କରିନେଲେ । ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଉକ୍ତ ବର୍ଣ୍ଣନାଟି ଇତିହାସ ଏବଂ ଜୀବନୀର ବିଶ୍ୱସ୍ତ ପୁସ୍ତକରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଛି । ଯେପରିକି ତନ୍ତ୍ରୀ, ତାରିଖୁଲ୍ ଖମିସ୍, ତବକାତ୍ ଇବ୍ନେ ସାଆଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ଖାକିଦି, ସିରତ୍ ଇବ୍ନେ ହିଶ୍ମାମ୍, ସିରତ୍ ଇବ୍ନେ ଇସହାକ୍, ସିରତ୍ ହଲବିୟାହ୍ ଓ ଜର୍ଜାନୀ ଇତ୍ୟାଦି ପୁସ୍ତକରେ କିନାନାକୁ ଏହି କାରଣରୁ ବଧ କରିବାର ଚର୍ଚ୍ଚା ହଦିସର ପୁସ୍ତକ ସୁନ୍ଦ ଅବୁ ଦାଉଦ୍ରେ ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି । କିନ୍ତୁ କିନାନାର ବଧର ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କାରଣ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଯହିଁରୁ ଏହା ପ୍ରତିଭାତ (ଜ୍ଞାତ ହୁଏ ବା ଜଣାପଡ଼େ) ଯେ, କିନାନାର ବଧର କାରଣ ରାଜକୋଷ ଚିହ୍ନଟ ନକରିବା ଥିଲା । (ସିରତୁଲ୍ ହଲବିୟାହ୍, ଭାଗ-3, ପୃ-62, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ଭାଗ-2, ପୃ-140, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଶିରହୁଜ୍ ଜର୍ଜାନୀ, ଭାଗ-3, ପୃ-265, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ଇମତାଅଲ୍ ଇସମାଆ, ଭାଗ-1, ପୃ-315, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍, ବୈରୁତ୍) (ସୁନ୍ଦ ଅବୁ ଦାଉଦ୍, କିତାବୁଲ୍ ଖରାଜ୍, ଓ ଉଲଫିଆ, ଓ ଆଲି ଇମାରତା, ବାବ୍-ଫି ହୁକମି ଅର୍ଜି ଖୈବର, ହଦିସ୍ ନଂ-3006)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଖୈବରର ଉକ୍ତ ଘଟଣାକୁ ପ୍ରାତ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତମାନେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚ ଆପତ୍ତିକାରୀମାନେ ନିଜର ଅଭ୍ୟାସ ଅନୁଯାୟୀ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ଏବଂ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ଅସ୍ତ୍ରତ୍ୱ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ନାଉକୁବିଲ୍ଲାଃ ଆପଣ ସ.ଅ ଧନ ଏବଂ ସମ୍ପତ୍ତିର ଅଭିଳାଷୀ ଥିଲେ ଓ ଧନସମ୍ପତ୍ତି ପ୍ରତି ଆସକ୍ତ ଥିଲେ କିମ୍ବା ସେହି ଆପତ୍ତିକାରୀମାନେ ଏହା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ, ନାଉକୁବିଲ୍ଲାଃ ଆପଣ ସ.ଅ କିଭଳି ଓ କେଉଁ କେଉଁ ଜଙ୍ଗଲରେ ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଥିଲେ । ଆପତ୍ତିକାରୀମାନେ ତିଳେମାତ୍ର ନ୍ୟାୟ ଓ ବୁଦ୍ଧି ବିବେକକୁ ବିନିଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ । ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଜୀବନ ତ' ସମସ୍ତଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଖୋଲା ବହି ପରି ଥିଲା । ଯେଉଁ ମହାବତାର (ହ. ମୁହମ୍ମଦ ସ.ଅ) ଯୁଦ୍ଧ ଆରମ୍ଭ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ନିଜର ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ଏବଂ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଏହି ଆଦେଶ ଦେଉଥିଲେ ଯେ, ହେ ସାହାବାମାନେ ! ସାବଧାନ !! ତୁମେମାନେ କୌଣସି ନିରୀହ ଛୋଟ ପିଲା ଏବଂ ମହିଳାର ବଧ କରିବ ନାହିଁ । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ତୁମେମାନେ ଅକାରଣରେ ମଧ୍ୟ ବୃକ୍ଷଲତାକୁ କାଟିବ ନାହିଁ । (ସହି ବୁଖାରୀ କିତାବୁଲ୍ ଜିହାଦ୍ ଷସ୍ ସୈର୍, ବାବ୍ (ଅଧ୍ୟାୟ)- କତଲୁନ୍ ନିସା ଫିଲ୍ ହର୍ବ, ହଦିସ୍ ସଂଖ୍ୟା-3015) (ସୁନ୍ଦୁଲ୍ କୁତ୍ରା, ଲିଲ୍ ବହିକି, ଭାଗ-9, ପୃ-154, ହଦିସ୍ ନଂ-18665, ମକତବୁଲ୍ ରୁଶଦ୍)

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେଉଁ ମହାବତାର ଜୀବମାନଙ୍କୁ କଷ୍ଟରେ ଦେଖିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନାହିଁ ସିଏ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟାଚାର କିପରି କରି ପାରିବେ ବା ? ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଉପରେ ଏହି ମିଥ୍ୟାରୋପ କରିବା କି

ଆପଣ ସ.ଅ ମାଲେ ଗନିମତ୍ (ଯୁଦ୍ଧରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ଧନସମ୍ପଦ) ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ନିରାଧାର ଓ ଭିତ୍ତିହୀନ ଆରୋପ ଅଟେ । ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧ ହେଉଛି ସେହି ଯୁଦ୍ଧ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧରେ ବାହାରିବା ପୂର୍ବରୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଏହି ଘୋଷଣା କରି ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଯିଏ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ପ୍ରାପ୍ତି ଆଶାରେ ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧରେ ସାମିଲ୍ ହେବାର ଅଭିଳାଷୀ ସେ ଆମ ସହିତ ଆସିବ (ଯିବ) ନାହିଁ । (ସବ୍ଲୁଲ୍ ହୁଦା, ଷର୍ ରଶ୍ମାଦ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-115, ଦାରୁଲ୍ କୁତୁବୁଲ୍ ଇଲମିୟାହ୍) ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେଉଁ ଅବତାରଙ୍କର ଉଦ୍ଦାହରଣ, ଆଦର୍ଶ ଏପରି ଥିଲା, ତାହାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ ଯେତେବେଳେ ଏପରି ବର୍ଣ୍ଣନା ସମ୍ମୁଖକୁ ଆସିଲା ସେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟ ଏହା ଚାହେଁକି ଆମେମାନେ ଭଲ ଭାବରେ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖିନେବା ଉଚିତ୍ । ସେହିପରି ଆମମାନଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହା ଉଚିତ୍ କି ଆମେମାନେ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନାର ପୁଞ୍ଜୀପୁଞ୍ଜୀ ତଦନ୍ତ ମଧ୍ୟ କରିନେବା ଉଚିତ୍ । ନିଃସନ୍ଦେହ ରୂପେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରୟାସ ଏହା ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ହଦିସ୍ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଣ୍ଣନାକୁ ଯଥାସାଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ସେହିପରି ଯଥାସାଧ୍ୟ ସେହି ବିଷୟ ବସ୍ତୁର ଯଦି କ୍ଷଣକାଳର ହୋଇ ପାରିବ ତେବେ କ୍ଷଣକାଳର କରାଯାଉ । କିନ୍ତୁ ସେ ଯାହା ହେଉ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ପବିତ୍ର ଅସ୍ତ୍ରତ୍ୱ ଓ ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମାନ ସର୍ବୋପରି ସର୍ବ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ପ୍ରଣୀଧାନ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଆପଣ ସ.ଅ ତ' ନ୍ୟାୟର ପ୍ରବର୍ତ୍ତକ ଥିଲେ ଓ ସକଳ ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ କରୁଣା ଥିଲେ । ତେଣୁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଓ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଯଦି କୌଣସି ବର୍ଣ୍ଣନା ହଦିସରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ତେବେ ସେପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନା ଆଦୌ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ଅପରପକ୍ଷେ ଇତିହାସବିତମାନେ ଏବଂ ଜୀବନୀକାର (ଜୀବନୀ ଲେଖାଳୀମାନେ) ଏହା ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରନ୍ତି ଯେ, ଶତାଧିକ, ସହସ୍ର ସହସ୍ର ଆହଦିସ୍ (ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ମୁଖ ନିଃସୂତ ବାଣୀ) ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକ ପରେ ଲୋକମାନେ ସ୍ୱୟଂ ଆହଦିସ୍ ଓ ବର୍ଣ୍ଣନା ତିଆରି କରି ନେଇଛନ୍ତି । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକୃତ ସତ୍ୟ ଯେ, ଉକ୍ତ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ରରେ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ହାତ ରହିଛି । କାରଣ ସେମାନେ ଭୁଲ୍ ବର୍ଣ୍ଣନାଗୁଡ଼ିକ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନୱର୍ ଅ.ବ କହିଲେ ପୁନଶ୍ଚ ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ଯାହାକି କିନାନା ଏବଂ ତା' ଭାଇର ସଂହାର ସଂପର୍କରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ସେହି ଘଟଣାର ଉତ୍ତମ ବିଶ୍ଳେଷଣ ଓ ସମୀକ୍ଷା ଆମର ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଲ୍ ଟିମ୍ ମଧ୍ୟ କରିଛି । ଆମର ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଲ୍ ଟିମ୍ ବର୍ଣ୍ଣନାର ପ୍ରକାଶର ଯାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛି ଏବଂ ପ୍ରାତ୍ୟତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ ଯେଉଁ ଆପତ୍ତି କରିଛନ୍ତି ସେହି ଆପତ୍ତିର ଉତ୍ତର ଆମର ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଲ୍ ଟିମ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଆମ ରିସର୍ଚ୍ଚ ସେଲ୍ ଟିମ୍ ଅତ୍ୟୁତ୍ତମ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଆପତ୍ତିକାରୀମାନେ କୁହନ୍ତି: "ଉକ୍ତ ଘଟଣାର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଏହା ସୂଚାଉଛି ଯେ, ବର୍ଣ୍ଣନାକାରୀଙ୍କୁ ସ୍ଥାନେ ସ୍ଥାନେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବାକୁ ଯାଇ ଭ୍ରମର ଶିକାର ହୋଇଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ କଥାକୁ ମିଶାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି । ଯଦି ଏପରି କୌଣସି ଘଟଣା ଘଟିଥିବ ତେବେ ଏକ ସାମାନ୍ୟ ତଥା ଛୋଟିଆ କତାଖୁ ବହୁତ ବଡ଼ କରି ଅତିଶୟୋକ୍ତି ପ୍ରୟୋଗ କରି ବିପରୀତ ଜଙ୍ଗଲରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଯେତେବେଳେ ଚୁକ୍ତି ହୋଇଗଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିବା ପରେ ସହିପତ୍ର ଉଲ୍ଲିଖିତ କରାଗଲା ସେତେବେଳେ ପୁନଶ୍ଚ କୌଣସି ଗୁପ୍ତନିଧି ଖୋଜିବାଟା ପ୍ରକାଶ୍ୟ ରୂପେ ଏକ ବିଚିତ୍ର କଥା ବୋଲି ମନେହେଉଛି । କାରଣ ଚୁକ୍ତି ଅନୁଯାୟୀ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର କୌଣସି ବସ୍ତୁ ଉପରୁ ବ୍ୟୟ କରିବା ଓ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଖୈବରର ଭୂମିକୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବସ୍ତୁ ଓ ସମ୍ପତ୍ତିର ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀତ୍ୱ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନଥିଲା ।

ପୁନଶ୍ଚ ଯଦି ସେହି ଗୁପ୍ତ ନିଧି ବା ରାଜକୋଷ ମିଳା ଯାଇଥିଲା ଯେପରିକି ବର୍ଣ୍ଣନାମାନଙ୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଛି, ତେବେ ସେହି ଗୁପ୍ତନିଧି କୁଆଡ଼େ ଗଲା ? ଖୈବରର ଯେଉଁ ମାଲେ ଗନିମତ୍ ବଣ୍ଟା ହେଲା ସେହି ବଣ୍ଟନର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଇତିହାସ ପୁସ୍ତକରେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଛି । ଘିଅ, ଚର୍ବି, ଖଜୁରୀ, ବସ୍ତ୍ର ପୋଷାକ, ଜିନିଷପତ୍ର, ଗୃହପାଳିତ ପଶୁ, ଖଜୁର, ତୀର, ଭାଲ ଇତ୍ୟାଦି । କିନ୍ତୁ କେଉଁଠି ବି ଓ କେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ଉକ୍ତ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ, ଅମକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଏତେ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ଓ ରୌପ୍ୟ, ହୀରା ମାଣିକ୍ୟ ମିଳିଥିଲା । ନା, ବରଂ ଏହାର ବିପରୀତ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ ଥିବାର ପ୍ରମାଣ ମିଳେ ଯେ, ଖୈବରର ମାଲେ ଗନିମତ୍ରେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସୁନା ଏବଂ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁନିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
 "ଆମେ ଅହେମଦିମାନେ ହିଁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଅବଗତ କରାଇବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ସବୁଠାରୁ ଜରୁରୀ କଥା ହେଉଛି ଏହା କି ଆମକୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ପର୍କ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ହେବ" ।
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Sajeed Khan, S/O- Sultan Ahmad, Jamat Ahmadiya Paradeep (Kerang) (Odisha)

କଲମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
 "ଆମ ଜମାଅତ୍ରେ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦଙ୍କ ପକ୍ଷେ ଏହି ଉଚିତ୍ ହେବ ଯେ, ଜମାଅତ୍ରେ ସଦସ୍ୟବୃନ୍ଦ ଚାରିତ୍ରିକ ଅବସ୍ଥାରେ ଉନ୍ନତି କରନ୍ତୁ । କାରଣ 'ଅଲ୍ ଇସ୍ତିକାମତୁ ଫୌକଲ୍ କରାମତି' ।"
(ମଲ୍ ଫୁଜାଡ୍, ଖଣ୍ଡ-1, ପୃ-102,)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Halimuddin Khan & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Barkat (Odisha)

ରୂପା ମିଳିଲା ନାହିଁ । ଉକ୍ତ ବର୍ଷନାଟି ବୁଖାରୀର ଅଟେ ।"

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ରାଜକୋଷ ବା ନିଧି ସନ୍ଧାନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ ଚଦକ କରାଗଲା ସେହି ବର୍ଷନାମାନଙ୍କରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀଷଣ ମତପାର୍ଥକ୍ୟ ଓ ବ୍ୟାକୁଳିତତା ପ୍ରସଙ୍ଗ ରହିଛି । କେଉଁ ବର୍ଷନାରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, କିନାନାକୁ ପଚାରାଗଲା, କେଉଁ ବର୍ଷନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, କିନାନା ଓ ତା'ର ଭାଇ ରବିଲ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଡକା ଯାଇଥିଲା ? ସେହିପରି କେଉଁ ବର୍ଷନାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ଇହୁଦୀକୁ ପଚରାଯାଇଥିଲା ? କେଉଁ ବର୍ଷନାରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ହୁୟୁଲର ଚତାକୁ ପଚରାଗଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଏହି ସମସ୍ତ ଚଦକ କରି ସାରିବା ପରେ ଯଦି ଶାସ୍ତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା ତେବେ ଅନେକ ଲୋକ ଦୋଷୀ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷନାମାନୁଯାୟୀ କେବଳ ଦୁଇ ଜଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଗଲା । ଅର୍ଥାତ୍ କିନାନା ଓ ତା'ର ଭାଇ ରବିଲକୁ । କେତେକ ବର୍ଷନା ମୁତାବକ (ଅନୁଯାୟୀ) କେବଳ କିନାନାକୁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । ବୁଖାରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ହ. ଉମର୍ ର.ଅ ନିଜର ଖୁଲାଫତ୍ କାଳରେ ଖୈବରରୁ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କର ବିତାଡ଼ିତ ବା ନିର୍ବାସିତ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଇଚ୍ଛା ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ନିକଟରେ ଅବୁଲ୍ ହୁକୈକର ଜଣେ ପୁତ୍ର ଆସିଲା । ବୁଖାରୀର ବ୍ୟାଖ୍ୟାକାର ଅଲ୍ଲାମା ଇବନେ ହଜର୍ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ହ. ଉମର୍ ର.ଅଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିନାନାର ଭାଇ (ରବିଲ) ଜୀବିତ ରହିଥିଲା । ନିର୍ବାସିତ ହେବା ପରେ ସେ ଖୈବର୍ ଠାରେ ହିଁ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲା । ସେଇଥି ପାଇଁ କିନାନାର ଭାଇର ବଧ କଥା ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଗଲା । କେତେକ ଜୀବନୀ ଲେଖାଳୀମାନେ ବୁଖାରୀର ଉକ୍ତ ବର୍ଷନାରୁ ଏହା ସାବ୍ୟସ୍ତ କରନ୍ତି ଯେ, କେବଳ କିନାନାକୁ ହିଁ ଶାସ୍ତି ଦିଆଯାଇଥିଲା । (ଫତହୁଲ୍ ବାରି, ସହି ବୁଖାରୀର ଶରହ୍, ହଦିସ୍ ନଂ-2730, ପ୍ରକାଶନ ସ୍ଥାନ, କଦିମି କୁତୁବ୍ ଖାନାରୁ ଉଦ୍ଧୃତ) (ସିରତୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ଲେଖକ- ଶିବଲୀ, ଭାଗ-1, ପୃ-333, ମକ୍ତବା ଇସଲାମିୟା) (ସହିହୁଲ୍ ବୁଖାରୀ, କିତାବୁଲ୍ ମୁଗାଜି, ବାଦ୍-ଗର୍ଜ୍ଜା ଖୈବର୍, ହଦିସ୍ ନଂ-4234)

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ସେ ଯାହା ହେଉ ଏହି ସମସ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଯାହାକି ଉପରୋକ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁ ବିରୋଧାଭାସ ରହିଥିଲା ସେହି କାରଣରୁ ଏପରି ସମସ୍ତ ବର୍ଷନା ଯହିଁରେ କୌଣସି ରାଜକୋଷ ପ୍ରାପ୍ତି ନିମନ୍ତେ ଶାସ୍ତିର ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଇଛି ସେସବୁ ସନ୍ଦେହଜନକ ବୋଲି ବିବେଚିତ ହୋଇଯାଉଛି । ସେହି ବର୍ଷନାମାନଙ୍କରେ ଏହି ଘଟଣା ମଧ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଏବଂ ବାସ୍ତବତା ଏହିକି ଯେ, ଉକ୍ତ ବର୍ଷନା ମୂଳରୁ ହିଁ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ସୁତରାଂ ଏକ ବିଖ୍ୟାତ ଜୀବନୀକାର ଅଲ୍ଲାମା ଶିବଲୀ ନୁମାନୀ ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ଖୈବର ଯୁଦ୍ଧର ଘଟଣାରେ ଜୀବନୀ ଲେଖାଳୀମାନେ ଏକ ଅତି ଭୟଙ୍କର ଭୁଲ୍ ବର୍ଷନାକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଭୁଲ୍ ବର୍ଷନାଟି ଅନେକ ପୁସ୍ତକମାନଙ୍କରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ବର୍ଷନାଟି ସ୍ମାକୃତ ହୋଇଯାଇଛି ଓ ଏହାକୁ ସାମିଲ କରି ନିଆଯାଇଛି । ଆହଜରତ ସ.ଅ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ଶାସ୍ତି ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଲୁଚାଇବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କିନାନା ବିନ୍ ରବିଲ ଯେତେବେଳେ ରାଜକୋଷ ସଂପର୍କରେ କହିବାକୁ ଅସ୍ମାକାର କରିଦେଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ସ.ଅ ହ. ଜୁବୈର୍ ର.ଅଙ୍କୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ, ସେ କିନାନା ବିନ୍ ରବିଲ ପ୍ରତି କଠୋରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ତା' ଠାରୁ ରାଜକୋଷ ସଂପର୍କରେ ଠିକଣା ତଥା ତଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତୁ । ହ. ଜୁବୈର୍ ର.ଅ ତକ୍ମାକ୍ ପଥର ଚଳାଇ ତା'ର ଛାତିକୁ ଚେକ୍ ଦେଉଥିଲେ । ହ. ଜୁବୈର୍ ର.ଅ ତା'କୁ ଏତେ ଚେକ୍ ଦେଲେ ଯେ, ତା'ର ପ୍ରାଣ ବାୟୁ ବାହାରି ଯାଇଥାଆନ୍ତା । ପରିଶେଷରେ ଆପଣ ସ.ଅ କିନାନାର ସଂହାର କରାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ମସସ୍ତ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କୁ ଦାସ ଓ ଦାସୀ କରିନେଲେ । ଉକ୍ତ ବର୍ଷନାର ଏତିକି ଅଂଶ ସଠିକ୍ ଅଟେ । କାରଣ କିନାନାର ବଧ କରିଦିଆଗଲା । କିନ୍ତୁ ଏହି କାରଣରୁ ନୁହେଁ ଯେ, ସେ ରାଜକୋଷ ବା ନିଧି ସଂପର୍କରେ କହିବାକୁ ଅସ୍ମାକାର କରୁଥିଲା । ବରଂ ଏହି କାରଣରୁ କି କିନାନା ମହମୁଦ୍ ବିନ୍ ମସଲମାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା । ତତ୍ପରେ କ୍ଷଣ୍ଡ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଆପଣ ସ.ଅ ପୁନଶ୍ଚ କିନାନାକୁ ମୁହମ୍ମଦ୍ ବିନ୍ ମସଲମାଙ୍କୁ ହସ୍ତାନ୍ତର କଲେ । ସେ ନିଜର ଭାଇ ମହମୁଦ୍ ବିନ୍ ମସଲମାର ହତ୍ୟା ପ୍ରତିଶୋଧରେ ତା'କୁ ବଧ କରିଦେଲେ । ଅନ୍ୟ ବର୍ଷନାର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଯେ, ଉକ୍ତ ବର୍ଷନାଟି ତତ୍ପରୀ ଓ ଇବନେ ହିଶ୍ମାମ୍ ଉଭୟେ ଇବନେ ଇସହାକଙ୍କ ଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଇବନେ ଇସହାକ ଉପରୋକ୍ତ କୌଣସି ବର୍ଷନାକାରୀଙ୍କ ନାମୋଲ୍ଲେଖ କରି ନାହାନ୍ତି । ବିଦ୍ଵାନମାନେ ରିଜାଲ୍ ପୁସ୍ତକରୁ କ୍ଷଣ୍ଡ

କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଇବନେ ଇସହାକ୍ ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ଯୁଦ୍ଧ ସଂପର୍କିତ ଘଟଣାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିଲେ । ଅନେକ ବର୍ଷନା ଇହୁଦୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଆହରଣ କରିଛନ୍ତି । ଅତଏବ୍ ଉକ୍ତ ବର୍ଷନାକୁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବର୍ଷନା ମଧ୍ୟରୁ ଅନ୍ୟତମ ବର୍ଷନା ବୋଲି ମନେକରିବା ଉଚିତ୍ । ସେମାନଙ୍କୁ ବୁଝିବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ଇହୁଦୀମାନେ କେବେ ବି ସଠିକ୍ ଓ ସତ୍ୟ କହିବେ ନାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ ଇବନେ ଇସହାକ୍ କୌଣସି ବର୍ଷନାକାରୀଙ୍କ ନାଁ (ପାଟିରେ) ଧରି ନାହାନ୍ତି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିର ଉପରେ ରାଜକୋଷର ଠିକଣା କହିବା ନିମନ୍ତେ ଏତେ କ୍ରୂରତା ଓ କଠୋରତା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଏବଂ ତା' ଛାତିରେ ଚକ୍ମାକ୍ ପଥର ଘାରି ନିଆଁଗୁଣ୍ଡ ପକାଇ ଦିଆଯିବାଟା ରହେମତୁଲ୍ ଲିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ସ.ଅଙ୍କ (ସମଗ୍ର ଜଗତ ନିମନ୍ତେ କରୁଣା ଅର୍ଥାତ୍ ହ. ମୁହମ୍ମଦ୍ ସ.ଅ)ଙ୍କ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ବିରୁଦ୍ଧୀୟ ଅଟେ । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ବିଷ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ବିଷ ଦେଇଥିଲା ତା'କୁ ଆପଣ ସ.ଅ ଶାସ୍ତି ଦେଲେ ନାହିଁ । ତେଣୁ କ'ଣ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଆହଜରତ ସ.ଅ କେଇଟା ମୁଦ୍ରା ସକାଶେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅଗ୍ନିରେ ଦହନ (ଜଳାଇବା) କରିବାରେ ଆଦେଶ ଦେଇପାରିବେ କି ?

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ ପ୍ରକୃତ ଘଟଣା ଏହିକି ଯେ, କିନାନାକୁ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ସୁରକ୍ଷା ଦିଆଯାଇଥିଲା ଯେ, ସେ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ସର୍ତ୍ତଭଙ୍ଗ ଓ କୌଣସି ପ୍ରକାରର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ବିରୁଦ୍ଧୀୟ ମତବ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବ ନାହିଁ । ବରଂ ବର୍ଷନାରେ ଏହା ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ଯେ, ସେ ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ମାକାର କରିଥିଲା ଯେ, ସେ ଯଦି ଅଜ୍ଞାନ ବା ବୁଦ୍ଧି ବିରୁଦ୍ଧୀୟ କୌଣସି ମତବ୍ୟ ଦେଲା ତେବେ ତା'କୁ ସଂହାର କରିଦିଆଯାଉ । ସେ ଶାସ୍ତି ଯୋଗ୍ୟ ହେବ । ଅତଏବ୍ କିନାନା ଅଜ୍ଞାନ ଭଙ୍ଗ କଲା ଓ ତା'କୁ ଯେଉଁ ସୁରକ୍ଷା ଏବଂ ଶାସ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରି ନିଆଗଲା । କିନାନା ମହମୁଦ୍ ବିନ୍ ମସଲମାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ମହମୁଦ୍ ବିନ୍ ମସଲମାଙ୍କ ରକ୍ତର ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ଵରୂପ କିନାନା ଠାରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଶୋଧ ନିଆଯିବ । ତେଣୁ କିନାନାକୁ ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ଵରୂପ ବଧ କରିଦିଆଗଲା । ପ୍ରଥମେ ତ' ସମ୍ଭବତଃ ତା'କୁ କ୍ଷମା କରିଦିଆ ଯାଇଥାଆନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସେ ଯେତେବେଳେ ଆଉ ଏକ ସ୍ଥାନରେ ଏବଂ ଆଉ ଏକ ଅବସରରେ ସର୍ତ୍ତ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନ ଭଙ୍ଗ କଲା ସେହି କାରଣରୁ ତା'କୁ ଶାସ୍ତି ମିଳିଲା । (ସିରତୁନ୍ ନବୀ ସ.ଅ, ଲେଖକ- ଶିବଲୀ, ଭାଗ-1, ପୃ-284-285, ମକ୍ତବା ଇସଲାମିୟା)

ସାଂପ୍ରତିକ କାଳର ସନ୍ଦେହ ବର୍ଜିତ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ନାମକ ଜନୈକ (ଜଣେ) ଅହେମଦି ଲେଖକ ନିଜର ପୁସ୍ତକ "ରସୁଲେ ଅକ୍ରମ୍ ଔର୍ ଯହୁଦେ ହିଜାକ୍"ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, "ଇବନେ ଇସହାକ୍ ବିନ୍ କୌଣସି ସନନ୍ଦ୍ ଏବଂ ବିନା କୌଣସି ପ୍ରମାଣରେ ଗୋଟିଏ ଘଟଣା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ପ୍ରଥମତଃ- ଶାସ୍ତି ଦେବା ଏବଂ ତାହା ପୁଣି ଅଗ୍ନିର ଶାସ୍ତି ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ବିରୁଦ୍ଧୀୟ ଅଟେ । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ- ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଖୈବରର ମାଲେ ଗନିମତରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ସେହି ରାଜକୋଷ ବନ୍ଧନର କୌଣସି ଚର୍ଚ୍ଚା ମିଳେ ନାହିଁ ଓ ନା ହିଁ ସେହି ରାଜକୋଷ ବୈତୁଲ୍ ମାଲ୍ ପାଣ୍ଠିରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ (ଜମା ହେବା)ହେବାର କୌଣସି ବର୍ଷନା ଉପସ୍ଥିତ ଅଛି ? ଇବନେ ଇସହାକ୍ ହିଁ ନୁହନ୍ତି ବରଂ ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଚୀନତମ ସ୍ରୋତରେ ମଧ୍ୟ ଖୈବରର ମାଲେ ଗନିମତରେ ନଗଦ୍ ସୁନା ରୂପା କିମ୍ବା ଏହି ପ୍ରକାରର ଅନ୍ୟ ବହୁମୂଲ୍ୟ ଜିନିଷର କୌଣସି ଚର୍ଚ୍ଚା ମିଳେ ନାହିଁ ।"ସମସ୍ତ ବର୍ଷନା, ଜିନିଷ ପତ୍ର, ବସ୍ତ୍ର କିମ୍ବା ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ଇତ୍ୟାଦି ସଂପର୍କିତ ଅଟନ୍ତି । ହ. ଅବୁ ହୁରୈରାହ୍ ର.ଅ ଯିଏ ଖୈବର୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ, ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ, ଆମେମାନେ ଖୈବର୍ ଜୟ ତ' କରିନେଲୁ । କିନ୍ତୁ ମାଲେ ଗନିମତରେ ଆମମାନଙ୍କୁ ସ୍ଵର୍ଷ୍ଟ ଓ ରୌପ୍ୟ (ସୁନା ଓ ରୂପା) ମିଳିଲା ନାହିଁ । (ରସୁଲେ ଅକ୍ରମ୍ ଔର୍ ଯହୁଦେ ହିଜାକ୍, ଅନୁବାଦକ- ବର୍ଜାଡ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ, ପୃ-162-163, ମକ୍ତବା, ଯାମିୟା ଲିମିଟେଡ୍ ନିଉ ଦିଲ୍ଲୀ)

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ସମସ୍ତ ଘଟଣାର ସାରାଂଶ ଏହିକି ଯେ, କିନାନା ବିନ୍ ରବିଲ ବଧ ହେଲା ବର୍ଜାଡ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ କିନ୍ତୁ କୁହନ୍ତି ଯେ, ତା' ସଂହାରର କାରଣ ମୁସଲମାନ ସେନାପତିର ହତ୍ୟା ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ କିନାନା ମୁସଲମାନ ସେନାପତିକୁ ହତ୍ୟା କରୁଥିବା ହେତୁ ତା'ର ଶାସ୍ତି ଏହା ଥିଲା କି ସେ ମଧ୍ୟ ନିହତ ହେବ । ସେହି ଶହୀଦ୍ ହୋଇଥିବା ମୁସଲମାନ ସେନାପତିର ପ୍ରତିଶୋଧ ସ୍ଵରୂପ କିନାନା ନିଜେ ନିହତ ହେଉ । ତେଣୁ ଏହା ହିଁ ପ୍ରକୃତ ସତ୍ୟ ଅଟେ । ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ ଉପରୋକ୍ତରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଘଟଣାବଳୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜାରି ରହିଛି । ଏଠାରେ ଉପରୋକ୍ତ ଘଟଣାବଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଜନୈକା (ଜଣେ) ଇହୁଦୀ ମହିଲାର ଚର୍ଚ୍ଚା ମଧ୍ୟ

ହ. ଅମୀରୁଲ୍ ମୁମିନିନଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ:-
"ପବିତ୍ର କୁରଆନକୁ ବୁଝିବା ଓ ତା' ମୁତବାକ ନହିଦାୟତ୍ ପାଇଁ ଅସଲ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ତକ୍ଵା (ଅର୍ଥାତ୍ ଧର୍ମପରାୟଣତା)" ।
(ମଲଫୁଜାଡ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Idris Khan, Jamat Ahmadiya Kerang, Mahmoodabad (Odisha)

କଲାମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ୟୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)
"ତୁମେ ଆପୋଷରେ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ସୁଲାଇ କରିନିଅ ଓ ନିଜ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନଙ୍କ ଦୋଷକୁ କ୍ଷମା କର । କାରଣ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜ ଭାଇ ସହିତ ସୁଲାଇ କରିବାକୁ ରାଜି ହୁଏ ନାହିଁ" ।
(ମଲଫୁଜାଡ୍, ଖଣ୍ଡ-5, ପୃ-121)
ତାଲିବେ ଦୁଆ: Abdul Chand & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Anwar (Odisha)

ରହିଛି । ସେହି ମହିଳା ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ବିଷ ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ କରିଥିଲା । ସେହି ମହିଳା ଆହଜରତ ସ.ଅଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର କରିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆପଣ ସ.ଅଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ ରଖୁଥିଲେ । ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେହେତୁ ଉକ୍ତ ଘଟଣାଟି ଅତି ବିସ୍ମୃତମୂଳକ ଅଟେ । ତେଣୁ ଏହାର ସବିଶେଷ ବିବରଣୀ ଇନ୍‌ଶାଆଲ୍ଲାଃ ଆସତା ଖୁତବାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବର୍ତ୍ତମାନ ମୁଁ ଜଣେ ମୃତକଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଚର୍ଚ୍ଚା କରିବି । ନମାଜ୍ କୁମା ପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ନମାଜ୍ ଯନାଜାଃ ଗାଏବ୍ (ଅନୁପସ୍ଥିତ) ପାଠ କରାଇବି । ସେହି ମୃତକ ଜଣକ ହେଲେ ଶରୀଫ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ମାଷୁର୍ ମନସୁର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ କାହଲୋଁ । ଆଜିକାଲି ଆପଣ ଅଷ୍ଟେଲିୟାରେ ରହୁଥିଲେ । ବିଗତ ଦିନ ତାଙ୍କର ବିୟୋଗ ହୋଇଛି । **وَاللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِىِّهِ الرَّجُلِ الْكَمِيْلِ** । ସ୍ଵର୍ଗତ ମାଷୁର୍ ମନସୁର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସଙ୍କ ସାହାବି ତଥା ଚହୁର୍ ଅଞ୍ଜଲର ଅଧିବାସୀ ସ୍ଵର୍ଗତ ଚୌଧୁରୀ ସର୍ଦ୍ଦାର୍ ଖାନ୍ ସାହେବଙ୍କର ପୌତ୍ର ଥିଲେ । ଆପଣ ରବ୍ଝାରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ଆବାଲ୍ୟ ଧର୍ମସେବା କରିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାର ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ । ସିନ୍ଧୁ ସ୍ଥିତ ବଶୀରାବାଦ୍ ତାଲିମୁଲ୍ ଇସଲାମ୍ ସ୍କୁଲରୁ ନିଜର କର୍ମମୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଚାକିରୀ ଜୀବନ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ । ପ୍ରାୟ 35 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆପଣ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ଓ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ରହିଥିଲେ । ବଶୀରାବାଦ୍ରେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ମାଷୁର୍ ମନସୁର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ସେବା କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ ହୋଇଥିଲା । ଆପଣ ଖୁଦାମୁଲ୍ ଅହେମଦ୍‌ୟାର କାଏଦ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଆପଣ ସଦର୍ ଜମାଅତ୍ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, କୁବଲୀ ଫତ୍ଵାରେ ସେବା କରିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଆପଣ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତର ରାଜ୍ୟ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର ହାଇଦ୍ରାବାଦ୍ ଠାରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅମୀର୍ ରୂପେ ସେବା କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କର ଏହି ପଛା ଥିଲା ଯେ, ସ୍ଵର୍ଗତ ନିଜ କାମ ସାରିବା ପରେ ତୁରନ୍ତ ମସଜିଦ୍ ଆସୁଥିଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ସମସ୍ତ କାମ କରୁଥିଲେ । ମରବିର ନମାଜ୍ ପରେ ଘରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ବେଳେବେଳେ ଘରକୁ ଗଲା ବେଳକୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଧିକ ବିଳମ୍ବ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଆପଣ ଘରେ ବିଳମ୍ବରେ ପହଞ୍ଚୁଥିଲେ । ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ସ୍ଵର୍ଗତ ମାଷୁର୍ ମନସୁର୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ଅନାବିଳ ଓ ନୈସର୍ଗିକ ପ୍ରେମ ସଂପର୍କ ରହିଥିଲା । ଖଲିଫାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଵରକୁ ଆପଣ ଲବ୍‌ବୈକ୍ କହୁଥିଲେ । ଆପଣ ଅଭାବି ଓ ଦୀନ ଦରିଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଜଣେ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରିୟ ଏବଂ ସହାନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ସେହିପରି ଆପଣ ଜଣେ ଅତି ସକ୍ଷମ ଏବଂ ଜଣେ ବଦାମ୍ୟ ଓ ଉଦାର ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲେ । ଅନେକ ପ୍ରିୟଜନମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଘରେ ରଖି ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁବଲ୍ଲିଗିନ୍‌ମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ତାଙ୍କରମାନେ ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି ଓ ଇଞ୍ଜିନିୟରମାନେ ମଧ୍ୟ ରହିଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ନାନା ଦେଶରେ ବ୍ୟାପୀ ଯାଇଛନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗତ ମାଷୁର୍ ମନସୁର୍ କାହଲୋଁ ସାହେବ ଓସିୟତ୍ କରିଥିଲେ । ଶୋକ ସତ୍ତ୍ଵ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ିଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଏବଂ 5 ଜଣ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ।

ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ଅହେମଦ୍ ଗୋଦଲ୍ ସାହେବ ଯିଏ ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର କର୍ମଚାରୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଯୁକ୍ତେ ଜମାଅତ୍ ଅମୀର୍ ସାହେବ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଅତଏବ୍ ଏହି ହିସାବରେ ସ୍ଵର୍ଗତ ମାଷୁର୍ ମନସୁର୍ ସାହେବ ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ଗୋଦଲ୍ ସାହେବଙ୍କର ସହୁ ଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗତ ମାଷୁର୍ ମନସୁର୍ ସାହେବଙ୍କ ସୁପୁତ୍ର ଉସ୍ମାମା କୁହନ୍ତି: "ଯେବେଠାରୁ ମୁଁ ଚୈତନ୍ୟାବସ୍ଥା ଫେରି ପାଇଛି ଅର୍ଥାତ୍ ସାବାଳକ ହୋଇଛି ସେବେଠାରୁ ମୁଁ ନିଜ ପିତାଶ୍ରୀଙ୍କୁ ମସଜିଦ୍ ସହିତ ଓ ଜମାଅତ୍ ସହିତ ଏକ ଦୃଢ଼ ସଂପର୍କ ରଖୁଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଛି । ଏମିତି କୌଣସି ଦିନ ନଥିଲା ଯେଉଁ ଦିନ ଆପଣ ମସଜିଦ୍ ଯାଇ ନଥିବେ । ଆପଣ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟରେ ନିୟମିତ ଉପସ୍ଥିତ ରହୁଥିଲେ । ବିନା କୌଣସି ସମସ୍ୟା ବା କାରଣରେ ଓ ଅସୁବିଧାରେ ଆପଣ କେବେ ବି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଯିବା ବନ୍ଦ କରି ନାହାନ୍ତି । ଜମାଅତ୍ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏକଥା ଜଣା ଥିଲା ଯେ, ପିତାଶ୍ରୀ ମସଜିଦ୍ରେ ହିଁ ମିଳିବେ । ମର୍ଜି ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଆପଣ ବହୁତ ସମ୍ମାନ ଜଣାଉଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସେବା ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଅଷ୍ଟେଲିୟା ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ ଆପଣ ଅଷ୍ଟେଲିୟା ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଥିଲେ । ଏଠାକୁ ଆସିବା ପରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଜମାଅତ୍ରେ ସେବା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆର୍ଥିକ ତେହରିକ୍ (ଅହ୍ଵାନ)ରେ ପିତାଶ୍ରୀ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ କେବଳ ଅଷ୍ଟେଲିୟାର ଆର୍ଥିକ ତେହରିକରେ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲେ ବରଂ ପାକିସ୍ତାନର ଆର୍ଥିକ ଆହ୍ଵାନରେ ମଧ୍ୟ ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଅଷ୍ଟେଲିୟାରେ ମଧ୍ୟ ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ସଂପର୍କର ପରିଧିକୁ ଆପଣ ସଂପ୍ରସାରିତ ଓ ବ୍ୟାପକ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଜର କରି ନେଉଥିଲେ । ପିତାଶ୍ରୀ ଅଷ୍ଟେଲିୟାର ସ୍ଥାନୀୟ ଜମାଅତ୍ରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତାଲିମୁଲ୍ କୁରଆନ୍ ଥିଲେ । ସେହିପରି ଆପଣ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତର୍ବିୟତ୍ (ସଂସ୍କାର) ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ ପାଇଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଆପଣ ଜଣେ ବିନୀତ ସ୍ଵଭାବ ତଥା ବିନୀତ ବ୍ୟକ୍ତିର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ ଏବଂ ସେବା ମନୋବୃତ୍ତି ରଖି ସେବା କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସେବା କରିବାର ଉତ୍ସାହ ଦ୍ଵାରା ଆପଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାତାଲା ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ

ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ସ୍ଵରକୁ ଉନ୍ମୀତ କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ଅଲ୍ଲାତାଲା ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କର ସନ୍ତାନ ସତ୍ତ୍ଵିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କର ପୁଣ୍ୟାବଳୀକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସାମର୍ଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ । (ଅଲ୍‌ଫତ୍‌ଲ୍ ଇଶ୍ଵରନ୍ୟାସନଲ୍, 07 ମାର୍ଚ୍ଚ 2025 ମସିହା, ପୃ-2-6) ☆ ☆ ☆

ପୃ-2ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତବା ଜୁମାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ନେବାର ଶକ୍ତି ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ରହିଥିଲା ଅଲ୍ଲାତାଲା ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କୁ ନାନା ସାମର୍ଥ୍ୟତା ଏବଂ ଦକ୍ଷତା ଦ୍ଵାରା ସମ୍ମାନିତ ଏବଂ ପୁରୁଷ୍କୃତ କରିଥିଲେ । ଅଞ୍ଜୁମନ୍‌ର ନିୟମାବଳୀର ଯେତେବେଳେ ପୁନରାବଲୋକନ ହେଲା ସେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ କମିଟିରେ ଥିଲେ ଏବଂ ସିଧା ସଳଖ ଓ ସ୍ଵଳ୍ପ ମତ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ ।

କରାଚୀର ଇନ୍‌ସ୍ପେକ୍ଟର ବୈତୁଲ୍ ମାଲ୍ ସୈୟେଦ୍ ଦାଉଦ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ବିନୀତ ଦୀର୍ଘ 23 ବର୍ଷ କାଳ ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ସାହେବଙ୍କ ତତ୍ଵାବଧାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ଆପଣ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରେମପୂର୍ଣ୍ଣ ଜଙ୍ଗରେ ଆମମାନଙ୍କ ଠାରୁ କାମ ଆଦାୟ କରୁଥିଲେ । ଆମେମାନେ ଯେଉଁଠି ବି ଭୁଲ୍ କରୁଥିଲୁ ସେଠାରେ ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଥିଲେ । ସେହିପରି ଆମେମାନେ ଯେଉଁଠି ଭଲ କାମ କରୁଥିଲୁ ସେଠାରେ ଆପଣ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହିତ ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲେ । କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମଚାରୀ ଏହା ମନେକରୁଥିଲା ଯେ, ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ସାହେବଙ୍କ ସହିତ ତା'ର ବିଶେଷ ସଂପର୍କ ରହିଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମଚାରୀର ପାରିବାରିକ ଏବଂ କର୍ମ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିବା ସମସ୍ୟା ଉପରେ ଆପଣ ନଜର ରଖୁଥିଲେ ଏବଂ ଯଥା ସମ୍ଭବ ସେମାନଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ଵର୍ଗତ ଶେଖ୍ ମୁବାରକ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବଙ୍କର ଚୈତନ୍ୟ ସନ୍ତାନ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଅଲ୍ଲାତାଲା ଶୋକ ସତ୍ତ୍ଵ ପରିବାରବର୍ଗଙ୍କୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଓ ସାହସ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଅଲ୍ଲାତାଲା ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ସ୍ଵରକୁ ଉନ୍ମୀତ କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ପୁଣ୍ୟାବଳୀକୁ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସତ୍ତ୍ଵିଙ୍କୁ ସାମର୍ଥ୍ୟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଯନାଜାଃ ହେଲା ସମ୍ମାନନୀୟ ସ୍ଵର୍ଗତ ମୁନୀର୍ ଉଦ୍‌ଦିନ୍‌ ବା ସାହେବଙ୍କର । ବିଗତ ଦିନ 76 ବର୍ଷ ବୟସରେ ତାଙ୍କର ବିୟୋଗ ହୋଇଯାଇଛି । **وَاللّٰهُمَّ اِنِّىْ اَسْأَلُكَ بِرَبِّكَ مُحَمَّدٍ وَآلِىِّهِ الرَّجُلِ الْكَمِيْلِ** । ଅଲ୍ଲାତାଲାଙ୍କ କୃପାରୁ ସ୍ଵର୍ଗତ ମୁନୀର୍ ସାହେବଙ୍କର 3ଟି ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ଏବଂ ଗୋଟିଏ କନ୍ୟା ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ସମସ୍ତେ କତର୍ ଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ (ବାସ) କରନ୍ତି ।

ମୁସଲିମ୍ ଦରୁବୀ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ସ୍ଵର୍ଗତ ମୁନୀର୍ ସାହେବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ମୁଁ ଏବଂ ମୋର ଭାଇ ଅହେମଦ୍‌ୟତ୍ ସ୍ଵୀକାର କରିଛୁ । ସ୍ଵର୍ଗତ ମୁନୀର୍ ସାହେବ ଜଣେ ସକ୍ରିୟ ମୁବଲ୍ଲିଗ୍, ସୁବକ୍ତା, ବିଦ୍ଵାନ୍ ଏବଂ ଅହେମଦ୍‌ୟତ୍ ପ୍ରଚାର ସମ୍ବଳିତ ବିଦ୍ୟାର ଜଣେ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଲେଖକ ଥିଲେ । 1984 ମସିହାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ଆପଣ ବୈଅତ୍ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ଯେତେବେଳେ ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ରାବେ ର.ଅଙ୍କ ସହିତ ସାକ୍ଷାତ୍ କଲେ ସେତେବେଳେ ସାକ୍ଷାତ୍ ପରେ ଆପଣ ଲଣ୍ଡନରେ ଦୀର୍ଘ କାଳ ଅବସ୍ଥାନ କଲେ ଓ ଏମ୍.ଟି.ଏରେ ପ୍ରସାରିତ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ "ଲିକା ମାଆଲ୍ ଅରବ୍"ର କିଛି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମର ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ ଆପଣ କରିଛନ୍ତି । ଆପଣ 10ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ଯିହ୍ନରେ 7ଟି ପୁସ୍ତକ ଜମାଅତ୍ ଅହେମଦ୍‌ୟାର ପ୍ରଚାର ସମ୍ବଳିତ ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ରହିଛି । ଆପଣ ବହୁ ବିଳମ୍ବରେ ଜମାଅତ୍ରେ ଆସି ସାମିଲ୍ ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଅନେକ କାମ ଆପଣ ସମ୍ପାଦନ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ସିରୀୟା ଜମାଅତ୍ରେ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତର୍ବିୟତ୍ ଏବଂ ସେକ୍ରେଟାରୀ ତାଲିମ୍ ଓ ତର୍ବିୟତ୍ ରୂପେ ଆପଣ ସେବା କରିଥିଲେ (କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ) କରିଥିଲେ । ଦ୍ଵାଦଶରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଲୋକ ଆପଣଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ବୈଅତ୍ କରିଛନ୍ତି । ଆରବର ଦୂରବର୍ତ୍ତୀ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଅହେମଦ୍‌ୟତ୍ ଆପଣ ମହୋଦୟଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଆସିଅଛି । ଏହି କାରଣରୁ ଅହେମଦ୍‌ୟତ୍ ବିରୋଧୀମାନେ ଏକଦା ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ କାରରେ ନିଆଁ ଲଗାଇ ଦେଇଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କର ମୁନାଜରା (ବାକ୍‌ଯୁକ୍ତ) ଏବଂ ପ୍ରଚାରିକ ସଭା ଯୋଗୁଁ ସରକାରଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭିଯୋଗ କରାଗଲା । ଯଦ୍ଵାରାକି ଆପଣ ସେହି ଆରବ୍ୟ ବସ୍ତିରୁ କେତେକ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସହିତ 1989 ମସିହାରେ ପୂର୍ବତନ ସରକାରଙ୍କ କାରାଗାରରେ ଅନେକ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଥିଲେ । ସିରୀୟାର ପରିସ୍ଥିତି ଅତି ଶୋଚନୀୟ ହେବା ପରେ ଆପଣ ନିଜର ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସହିତ କତର୍ ଚାଲିଗଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସିରୀୟାର ସଦର୍ ଜମାଅତ୍ ସମ୍ମାନନୀୟ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଖସିମ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ସ୍ଵର୍ଗତ ମୁନୀର୍ ସାହେବ ଅନେକ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ସେହି ସବୁ ପୁସ୍ତକରୁ ଅହେମଦ୍‌ୟତ୍ ପାଠାଗାର ମାଲାମାଲ୍ ହେଲା । ଅହେମଦ୍ ଶିକ୍ଷାକୁ ସେ ସରଳ ଜଙ୍ଗରେ ସ୍ଵଳ୍ପ ରୂପେ ଉପସ୍ଥାପିତ କଲେ । ତାଙ୍କ ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ଲୋକମାନେ ଅହେମଦ୍‌ୟତ୍ରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲେ ।

ହୁଜୁର ଅନ୍ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ବାସିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲ୍‌ବି ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ସ୍ଵର୍ଗତ ମୁନୀର୍ ସାହେବ ନିଜର ସମଗ୍ର ଜୀବନ ଅହେମଦ୍‌ୟତ୍ରେ ସେବାରେ ଅତିବାହିତ କରିଦେଲେ ଏବଂ ଆପଣ ଜଣେ ନୈଷିକ ଖୁଲାଫତ୍ ପ୍ରେମୀ ଥିଲେ । ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍

ମସିହ ରାବେ ର.ଅ.ଙ୍କ ସକାଶେ ସେ ଇଂରାଜୀରୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ। ସ୍ଵର୍ଗତ ମୁନୀର ଅହେମଦ ସାହେବ ଅହେମଦି ଜମାଅତ୍ତର ଜଣେ ବୀର ଯୋଦ୍ଧା ଥିଲେ । ଆପଣ ଅହେମଦିୟତ୍ତର ତବଲିଗ୍ (ପ୍ରଚାର) ଏବଂ ପ୍ରକାଶନ ସକାଶେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ସିରୀୟାରେ ଉପସ୍ଥିତ ଅନେକ ଅହେମଦିମାନଙ୍କ ମାର୍ଗଦର୍ଶନର କାରଣ ସାଜିଥିଲେ । ତବଲିଗ୍ ନିମନ୍ତେ ସେ ବିଭିନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ । 2013 ମସିହାରେ ସିରୀୟା ସଂକଟ ଯୋଗୁଁ ଆପଣ କତର ଠାକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ସେଠାରେ ଫେସ୍‌ବୁକ୍‌ରେ ଅହେମଦିୟତ୍ତ ଓ ଖୁଲାଫତ୍ ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନାମାନ ଲେଖୁଥିଲେ। ଅହେମଦିୟତ୍ତ ଓ ଖୁଲାଫତ୍ ସହିତ ରୁଚି ରଖୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ସଂସ୍ପର୍ଶରେ ଆପଣ ରହୁଥିଲେ । ଆପଣ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ ଲାଲିତ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ବକ୍ତା ଥିଲେ ଓ ପବିତ୍ର କୁରଆନ୍ ତଥା ସୁନ୍ନତ୍ (ଆହଜରତ୍ ସ.ଅ.ଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ ପରମ୍ପରା)ରୁ ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ.ଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ସତ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଗଭୀର ଦୃଷ୍ଟି ରଖୁଥିଲେ। ସେ ଖୁଲାଫତ୍‌ର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ଏବଂ ଖୁଲାଫତ୍‌ର ଆତ୍ମରକ୍ଷାରେ ଇଂରାଜୀରୁ ଆରବୀ ଭାଷାରେ ଅସଂଖ୍ୟ ପୁସ୍ତକର ଅନୁବାଦ ମଧ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ସେ ନିଜର ଅସ୍ତିତ୍ଵ, ଭାଷା, କଲମ ଲେଖନୀ ଓ ଜୀବନକୁ ଅହେମଦିୟତ୍ତର ପ୍ରଚାର ଏବଂ ଆତ୍ମରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରି ଦେଇଥିଲେ । ନିଜର ମତ ତଥା ଆସ୍ଥା ଓ ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ.ଙ୍କ ବାଉଁର ସତ୍ୟତା ଉପରେ ବିଶ୍ଵାସ ଯୋଗୁଁ ନିଜ ବଂଶ ଓ ଦମିଶ୍କ୍ ସମାଜ ପକ୍ଷରୁ ତାଙ୍କୁ ଅନେକ ଅତ୍ୟାଚାର ଓ ନିର୍ଯ୍ୟାତନା ସହ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥିଲା ।"

ନଜାର୍ ଅଜିଦ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ଉଦଲ୍‌ବି ସାହେବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ଅହେମଦିୟତ୍ତ ସହିତ ମୁଁ ପରିଚିତ ହୋଇଥିଲି । ସମ୍ମାନନୀୟ ଖାଲିଦ୍ ଉଜ୍ଜାମ୍ ସାହେବଙ୍କୁ ଦଜ୍ଞାଲ୍ ସଂପର୍କରେ ଏକ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲା । ସେ କୁହନ୍ତି: ମୋତେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ବହୁତ ଭଲ ଲାଗିଲା ଏବଂ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକଟି ମୋର ସମସ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲା । ଏତଦ୍‌ପରେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ "କତଲ୍ ମୁର୍ତ୍ତଦ୍" ଏବଂ "ଜିନ୍ନୋ" ସଂପର୍କରେ ଅଧ୍ୟୟନ କରି ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଫୋନ୍‌ରେ ଯୋଗାଯୋଗ କରି । ପୁନଶ୍ଚ ଏହାପରେ ମୁଁ ଏବଂ ଖାଲିଦ୍ ଉଜ୍ଜାମ୍ ସାହେବ ବୈଅତ୍ କରିନେଲୁ। ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କୁ ଯେତେବେଳେ ଉକ୍ତ ଜ୍ଞାତ ହେଲା ସେତେବେଳେ ସେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ ହେଲେ ।"କତରର ସଦର ଜମାଅତ୍ ସମ୍ମାନନୀୟ ତାକ୍ତର ଇମ୍ରାନ୍ ରହମାନ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ମୁହମ୍ମଦ୍ ମୁନୀର ଉଦଲ୍‌ବୀ ସାହେବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିନୀତ ସ୍ଵଭାବର ଅଧିକାରୀ ଥିଲେ । ଜମାଅତ୍ତର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ସର୍ବଦା ଦୃଢ଼ ସଂପର୍କ ରଖୁଥିଲେ। ଖୁଲାଫତ୍ ପ୍ରତି ଥିବା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରେମ ଓ ଆଜ୍ଞାବହୁତ୍ ଅସାଧାରଣ ଥିଲା । ଏମ.ଟି.ଏ ମାଧ୍ୟମରେ ଏଠାରେ ଖୁତ୍‌ବା ଶୁଣୁଥିଲ ଏବଂ ମୋର ଅବଶିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁଥିଲେ। ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ସ୍ଵର୍ଗତ ମୁନୀର ସାହେବ ମୋ ଖୁତ୍‌ବା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦେଖି ଅତ୍ୟନ୍ତ ସକାରାତ୍ମକ ଭାବାବେଗ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିଲେ। ଆର୍ଥିକ ବଳିଦାନ କରିବାରେ ଆପଣ ଅଭ୍ୟସ୍ତ ଓ ନିମଗ୍ନ ରହୁଥିଲେ । ଆପଣ ଉକ୍ତ କଥାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରୁଥିଲେ ଯେ, ତାଙ୍କର ଚାନ୍ଦା ସର୍ବପ୍ରଥମେ ପୈଠ ହେବା ଉଚିତ୍। ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ମୃତ୍ୟୁ ଠାରୁ କିଛି ଦିନ ପୂର୍ବେ ସେ ମୋତେ ଏବଂ ମୁବଲ୍ଲିଗ୍ ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କୁ ଓ ସେକ୍ରେଟାରୀ ମାଲିକୁ ନିଜ ଘରକୁ ଡାକିଲେ । ଘରକୁ ଡାକି ସେ କହିଲେ, ମୌଲବୀ ସାହେବ ମୁଁ ଝକ୍‌ଫେ ଜଦିଦ୍‌ର ଚାନ୍ଦା ପୈଠ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ତେଣୁ ଆପଣ ମୋର ଝକ୍‌ଫେ ଜଦିଦ୍‌ର ଚାନ୍ଦା ନେଇ ନିଅନ୍ତୁ । ଭୁଲ୍ ତଥା ଭ୍ରମାତ୍ମକ ରିପୋର୍ଟ ଯୋଗୁଁ ସେଠାକାର ସିକ୍ୟୁରିଟି ମନ୍ତ୍ରାକଳ୍ପ ତକାଲ୍‌ଥିଲା। କିନ୍ତୁ ପଚରା ଉଚରା କରିବା ପରେ ତାଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ବିଭାଗ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲା ।

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ପୁନଶ୍ଚ ତାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କେହି ଜଣେ ଉଲ୍ଲେଖ କଲା ଯେ, ମହୋଦୟ ! ଆପଣଙ୍କୁ ସିରୀୟାର ଚେଲିଭିଜନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଅନେକ ଥର ଆମନ୍ତ୍ରିତ କରାଗଲା । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଆପଣ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମରେ ଓହରିବା ବା ଧର୍ମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାର (ଧର୍ମାନ୍ତରୀକରଣ) ଶାସ୍ତି ଏବଂ ନିଷିଧାଦେଶ ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିଦ୍ଵାନମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୁକ୍ତି ତର୍କ କଲେ । ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ କେନ୍ଦ୍ର କରି ଆପଣଙ୍କୁ ଜୀବନରୁ ମାରିଦେବା ପାଇଁ ଧମକ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥିଲା । ସେହି ଧମକପୂର୍ଣ୍ଣ ସନ୍ଦେଶ (ମ୍ୟାସେଜ୍) ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଧମକ ଅନ୍ ଲାଇନ୍ ପ୍ରକାଶିତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି । ଆପଣ ଏକ ଫେସ୍‌ବୁକ୍ ପେଜ୍ (ପୃଷ୍ଠା) ମଧ୍ୟ ଚଳାଉଛନ୍ତି । ସେହି ଫେସ୍‌ବୁକ୍ ପୃଷ୍ଠାରେ ଆପଣ ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ.ଙ୍କ ଲେଖନୀ, ଆଲୋଚ୍ୟା ଇତ୍ୟାଦି ଶେୟାର କରୁଥିଲେ । ସେହି ଲେଖନୀ ଏବଂ ଆଲୋଚ୍ୟାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଭୟ ଅହେମଦି ଏବଂ ଅଣଅହେମଦିମାନେ ଫଲୋ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ନିଜର ସମଗ୍ର

ଜୀବନ, ଶେଷ ନିଃଶ୍ଵାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର କଲମ ଓ ଶବ୍ଦର ସହିତ ଅବିଚଳ ରହି ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରିଥିଲେ । ମୁନୀର ସାହେବଙ୍କର ପ୍ରାଥମିକ ଏବଂ ମୌଳିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ଏବଂ ଏହା ରହୁଥିଲା ଯେ, ଆପଣ ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ.ଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ପହଞ୍ଚାଇବେ ଓ ସଂସାରରେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ସତ୍ୟ ଧର୍ମର ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର କରିବା। ଆପଣଙ୍କୁ ଯେଉଁଠି ବି ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା ସେଠାରେ ଆପଣ ବସି ପ୍ରତିପକ୍ଷକୁ ଅହେମଦିୟତ୍ତ ଏବଂ ପୁଣ୍ୟଲୋକ ହ. ମସିହ ମଉଦ୍ ଅ.ସ.ଙ୍କ ସତ୍ୟତା ଓ ଆପଣ ଅ.ସ.ଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ପ୍ରଚାର ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବାର ଅବସରକୁ ହାତଛଡ଼ା କରୁ ନଥିଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କର ସ୍ତବକୁ ଉନ୍ନୀତ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ସଦଗତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ସନ୍ତାନ ସନ୍ତତିଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ପୁଣ୍ୟାବଳୀ ଉପରେ ଅବିଚଳତା ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।"

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ତୃତୀୟ ଯେଉଁ ମୃତକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ଉତ୍ତମ ଚର୍ଚ୍ଚା ହେବ ସେ ହେଉଛନ୍ତି ଅବ୍‌ଦୁଲ୍ ବାରି ତାରିକ୍ ସାହେବ । ଆପଣ ରବଝା ସ୍ଥିତ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସେକ୍‌ସନ୍ ଏବଂ ଝକ୍‌ଫେ ଜଦିଦ୍‌ର ଇନ୍‌ଚାର୍ଜ ଥିଲେ । ବିଗତ ଦିନ ତାଙ୍କର ବିୟୋଗ ହୋଇଯାଇଛି । **اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ** । ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଝକ୍‌ଫେ ଜଦିଦ୍‌ର ସଦର ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ସ୍ଵର୍ଗତ ତାରିକ୍ ସାହେବଙ୍କ ବଂଶରେ ଅହେମଦିୟତ୍ତ ତାଙ୍କର ପଣଦଦା ଚୌଧୁରୀ ମୁହମ୍ମଦ୍ ଯାହା ସାହେବଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଥିଲା । ତାଙ୍କର ଦଦା ସିୟାଲକୋଟ ଜିଲ୍ଲା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଘଟିୟାଲିୟା ଅଞ୍ଚଳର ଅଧିବାସୀ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ଦଦା 1903 ମସିହାରେ ଏକ ପତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବୈଅତ୍ କରି ଅହେମଦିୟତ୍ତ ସ୍ଵୀକାର କରିଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କ ଦଦା ଚୌଧୁରୀ ଗୁଲାମ୍ କାଦିର୍ ସାହେବ ଆବାଲ୍ୟ ଓ ଆଜକ୍ ଅହେମଦି ଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗତ ତାରିକ୍ ସାହେବ ଏମ୍.ଏସ୍. ସି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ସାଇନ୍‌ସର ଶିକ୍ଷା ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ କରାଚୀ ଠାରେ ହିଁ ଚାକିରୀ କରୁଥିଲେ । ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କୁ କର୍କଟ ରୋଗ ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଉକ୍ତ ଦୁରାରୋଗ୍ୟରୁ ଆପଣ ଆରୋଗ୍ୟ ଲାଭ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ । ପୁଣିଥରେ ଆପଣ କକଟ ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇଥିଲେ । ସୁତରାଂ ସେ ହ. ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ ରାବେ ର.ଅ.ଙ୍କ ସେବାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଯେ, ହୁଜୁର ! ମୋତେ ପୁଣିଥରେ କକଟ ରୋଗ ହୋଇଯାଇଛି। ସୁତରାଂ ହ. ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ ରାବେ ର.ଅ. ହୋମିଓପ୍ୟାଥ୍ ଔଷଧ ପ୍ରେରଣ କଲେ ଏବଂ ସ୍ଵର୍ଗତ ତାରିକ୍ ସାହେବ ନିଜର ହୋମିଓପ୍ୟାଥ୍ ଚିକିତ୍ସା କରିଥିଲେ । ଚିକିତ୍ସା ସହିତ ଆପଣ ହୁଜୁରଙ୍କ ନିକଟକୁ ପତ୍ର ମଧ୍ୟ ଲେଖିଲେ ଯେ, ହୁଜୁର ମୁଁ ଝକ୍‌ଫ୍ (ନିଜର ଜୀବନକୁ ଉତ୍ସର୍ଗ ବା ସମର୍ପିତ) କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛି । ତେଣୁ ହ. ଖଲିଫ୍‌ତୁଲ୍ ମସିହ ରାବେ ର.ଅ. ତାଙ୍କର ଝକ୍‌ଫ୍‌କୁ ସ୍ଵୀକାର କରି ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଅଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗତଙ୍କୁ ତେହରିକେ ଜଦିଦ୍‌କୁ ପ୍ରେରଣ କରିଦେଲେ । ଏତଦ୍‌ପରେ ତାଙ୍କର ନିୟୁକ୍ତି ତେହରିକେ ଜଦିଦ୍‌ରେ ହୋଇଗଲା । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ କମ୍ପ୍ୟୁଟରୀକୃତ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଜମାଅତ୍ତର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକରେ ମଧ୍ୟ କେବଳ ଆପଣ କାମ କରି ନଥିଲେ ବରଂ ପାକିସ୍ତାନ ବାହାରେ ମଧ୍ୟ ଅହମଦିୟା ନୁର୍ ହସ୍ତିଚାଲର ନୂତନ ଶାଖା ନାଲଜିରିୟା ଏବଂ ବେନିନ୍ ସ୍ଥିତ ଅହେମଦିୟା ହସ୍ତିଚାଲର କମ୍ପ୍ୟୁଟରୀକରଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ସୌଭାଗ୍ୟ ଅର୍ଜନ ହୋଇଥିଲା । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ବରଂ କନ୍‌ଝେର ତାକ୍ତର ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଆମେମାନେ କମ୍ପ୍ୟୁଟରୀକରଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲୁ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁଠି ଲକ୍ଷାଧିକ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାକୁ ପଡ଼ୁଥିଲା ଏବଂ ସହସ୍ର ସହସ୍ର (ହଜାର) ଡଲାରରେ ମଧ୍ୟ Estimate ମିଳୁଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗତ ତାରିକ୍ ସାହେବ ସେଠାକୁ ଗଲେ ଏବଂ ମାସେ ରହି ସେଠାରେ ଅତି ସ୍ଵଳ୍ପ ଟଙ୍କାରେ ଆମମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ କାମ କରିଦେଲେ।

ହୁଜୁର ଅନ୍‌ଝର୍ ଅ.ବ କହିଲେ, ଶୋକ ସନ୍ତପ୍ତ ପରିବାର ବର୍ଗରେ ମାତା, ପତ୍ନି, ଏକ ପୁତ୍ର ଏବଂ ପାଞ୍ଚ ଜଣ ଭାଇ ଭଉଣୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ସ୍ଵର୍ଗତ ତାରିକ୍ ସାହେବ ନିଜକୁ ଜମାଅତ୍ତର ସେବା ନିମନ୍ତେ ଝକ୍‌ଫ୍ (ଉତ୍ସର୍ଗ) କରି ଦେଇଥିଲେ। ସେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଥିଲେ ଯେ, ମୁଁ ସୁସ୍ଥ ହେବା ପରେ ନିଜକୁ ଝକ୍‌ଫ୍ (ଉତ୍ସର୍ଗ) କରିଦେବି। ସୁତରାଂ ସ୍ଵର୍ଗତ ତାରିକ୍ ସାହେବ ସୁସ୍ଥ ହେଲେ ଏବଂ ଦୀର୍ଘ 21 ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର ଝକ୍‌ଫ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ସେ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥପର ହୋଇ ସେବା କରିଥିଲେ । ସେ ନା ଦିନ ଦେଖିଲେ ଓ ନା ହିଁ ସେ ରାତି ଦେଖିଲେ । ଆପଣ ଝକ୍‌ଫ୍‌ନିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏପରି ଉଦାହରଣ ସ୍ଥାପନ କଲେ ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅନୁକରଣୀୟ ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ଆପଣ ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃ ମକ୍‌ଜିୟାରେ ମଧ୍ୟ ଜଣେ କାଏଦ୍ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । (ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପୃ126ର) ଆପଣ ସେହି ଅନ୍‌ସାରୁଲ୍ଲାଃ ମକ୍‌ଜିୟା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ

କଲମ୍‌ମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କୁହନ୍ତି: **أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدًا** (ଅର୍ କୁମର: 36)

ଅନୁବାଦ: କ'ଣ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିଜ ଭକ୍ତ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହନ୍ତି କି ?

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Qamrun Nisa, W/o- Zainul Khan, Jamat Ahmadiya Pankal, Halqa Qudrat Nagar (Odisha)

କଲମ୍‌ମୁଲ୍ ଇମାମ୍ (ଯୁଗାବତାରଙ୍କ ନୀତିବାଣୀ)

"ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ମାର୍ଗରେ କିଛି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥାଏ ତେବେ ଏହା ବଦଳରେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସାତ ଶହ ଗୁଣା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।" (ତିର୍ମିଜି, କିତାବୁ ଫତାଉଲିଲ୍ ଜିହାଦ୍, ବାବ୍ ଫତ୍‌ଲୁଲ୍ ଇଫ୍‌କତା ଫି ସବିଲିଲ୍ଲାଃହି)

ତାଲିବେ ଦୁଆ: Rahmat Bibi, W/o- Late Shujat Ali & Family, Jamat Ahmadiya Kerang, Darul Fazal (Odisha)

(ଖୁତବା ଜୁମା)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅଳ୍ ହସ୍ତରୁ ଏପରି ଶୈକ୍ଷିକ ବା ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ, ଧାର୍ମିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଜନିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରାଇଛନ୍ତି ଯେ, ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିକ୍ଷିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ର.ଅଳ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ଚାଟଶାଳୀ ପିଲା ଲାଗୁଛନ୍ତି । ଆପଣ ର.ଅଳ୍ 52 ବର୍ଷୀୟ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଏହାର କ୍ଷମା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ।

ଆଜି ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ରୂପେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ଆରବୀୟମାନଙ୍କୁ ଏଥିପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । କାରଣ କେବଳ ନାରାବାଜି (ଖୋରାଗାନ ଦେବା) କରିବା ଦ୍ଵାରା, ଖାଲି ମିଟି କଲେ କାମ ଚଳିବ ନାହିଁ । ବରଂ ବ୍ୟବହାରିକ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ପଦକ୍ଷେପ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିଜର ଦୋଷ ଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ ତୁଟିରୁ କ୍ଷମାଯାଚନା କରି ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ହେବ ।

ଆପଣମାନେ ସ୍ଵୟଂ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ଆଗ ବୁଝନ୍ତୁ ଓ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ସତ୍ୟତା ସହିତ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ । କାରଣ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଦାରିଦ୍ରତା ଓ ପତନର ସମୟ ଆସୁଛି ତାହା ଦୂରୀଭୂତ ହୋଇଯାଉ.....ସେମାନେ ଧର୍ମ ସକାଶେ ଯଦି ପ୍ରଚାର ନକରନ୍ତି, ଯଦି ସେମାନେ ଇଶ୍ଵରଙ୍କ ଆଦେଶାନୁଯାୟୀ ଏହି ଅତୁଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷାକୁ ସଂସାରବାସୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ନକରନ୍ତି ତେବେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଜର ଜୀବନର ସ୍ଵାୟତ୍ତ ନିମନ୍ତେ ଅନ୍ତତଃ ଉଦ୍ୟମ କରନ୍ତୁ । କାରଣ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଓ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଧର୍ମ ପ୍ରଚାର ଉଭୟ ଅଙ୍ଗାଅଙ୍ଗି ଭାବେ ଜଡ଼ିତ ଅଟେ । (ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ)

ବ୍ୟବସାୟ ବାଣିଜ୍ୟ, କଳା ଓ ଶିଳ୍ପକଳା ଇତ୍ୟାଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ ରୂପେ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଇ କୁହନ୍ତି; "ମୁସଲମାନମାନେ ପାରମ୍ପାରିକ ମତଭେଦ ଓ ମତାନୈୟକତା ଦୂର କରନ୍ତୁ । ଜାତୀୟ ସ୍ଵାର୍ଥ ସକାଶେ ଏକାଠି ମିଶି କାମ କରନ୍ତୁ । କେବଳ ଏହି ପନ୍ଥାକୁ ଅବଲମ୍ବନ କରି ସେମାନେ (ମୁସଲମାନମାନେ) ବିରୋଧୀ ଜାତିର ମୁକାବିଲା କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ନିଜର ଅଧିକାରକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇ ପାରିବେ ।"

ତଫସିର୍ କବିର୍ ପୂର୍ବେ ପ୍ରଥମ ଦଶଟି ଗ୍ରନ୍ଥଖଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ ଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆପଣ ର.ଅଳ୍ ନୋଟସ୍ ରୁ ତହିଁରେ (ତଫସିରରେ) ଅତିରିକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି । ପୁନଶ୍ଚ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଵରତର ତଫସିରରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ର.ଅଳ୍ କେତେକ ନୋଟସ୍ ହସ୍ତଗତ ହୋଇଛି । ସେହି ନୋଟସ୍ ଗୁଡ଼ିକର ସମୀକ୍ଷା ଏବଂ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରାଯାଇଛି । ସମ୍ଭବତଃ ଯେତେବେଳେ ସେହି ନୋଟସ୍ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବ ସେତେବେଳେ ତଫସିର୍ କବିର୍ 30ଟି ଗ୍ରନ୍ଥ ଖଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇଯିବ । କାରଣ ସେହି ନୋଟସ୍ ଗୁଡ଼ିକ 30,000 ପୃଷ୍ଠା ବିଶିଷ୍ଟ ଅଟନ୍ତି । ଖୈବର୍ ଯୁଦ୍ଧର ପୃଷ୍ଠଭୂମି ସଂପର୍କରେ ଆହୁଜରତ ସଅଳ୍ ଜୀବନୀ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅଳ୍ ଜ୍ଞାନାତ୍ମକ ଲିଗେଚରଗୁଡ଼ିକୁ ଆମମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏଥି ନିମନ୍ତେ ଆମମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ୟମ ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଆହୁରି ଅନେକ କଥା ଓ ପ୍ରସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ରହିଛି ଯାହା ଆଜି କାଲିକା ପରିସ୍ଥିତିରେ ମଧ୍ୟ ଚରିତାର୍ଥ ହେଉଛି । ଅତଏବ୍ ଆମମାନଙ୍କୁ ତହିଁରୁ (ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅଳ୍ ସାହିତ୍ୟକୃତି, ପ୍ରବନ୍ଧ)ରୁ ଲାଭାନ୍ୱିତ ହୋଇ ପାରିବ ।

ପେଶଗୋଇ (ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ) ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ଅବସରରେ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅଳ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ତଥା ଅଭୂତପୂର୍ବକ ଶୈକ୍ଷିକ ଏବଂ ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ କୃତିତ୍ଵର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଓ ଅଧ୍ୟାତ୍ମବାଦ ସମ୍ବଳିତ ଚର୍ଚ୍ଚା ।

21 FEBRUARY 2025 ମସିହା ଅନୁଯାୟୀ ୨୧ ଡିସେମ୍ବର ୧୪୦୪ ହିଜ୍ରୀ ଶମ୍ଭାଣୀ, ସ୍ଵାନ-ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟେଲିଫୋର୍ଡ଼ (ସରେ) ୟୁ.କେ । ଖୁତବାର ଏହି ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଟୀକା ବଦରର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଓ ଅଲ୍-ଫଜଲ୍ ଲଣ୍ଡନର ସମ୍ପାଦକୀୟ ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କୃତଜ୍ଞତାର ସହିତ ପ୍ରକାଶିତ କରାଯାଇଛି ।

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ. بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ. مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ. إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ. اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ. صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ. غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ.

ତଶହୁଦ୍, ତଉହ୍ଡ୍ ଏବଂ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଘ୍ନ ଅନ୍ୟେକହୁଲ୍ଲାଃହୁ ତାଆଲା ବନିସ୍ତେହିଲ୍ ଅଜିଜ୍ କହିଲେ, କାଲି 20 ଫେବୃୟାରୀ ଥିଲା । ଏହି ଦିନଟି ଜମାଅତ୍ ଅହେମଦିୟାରେ ଲୋକମାନେ ପେଶଗୋଇ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ନାମରେ ଜାଣନ୍ତି । ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଏହି ଦିନ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଆଗପଛ ହୋଇ ଜମାଅତ୍ମାନଙ୍କରେ ପେଶଗୋଇ ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ଜଲ୍ସାମାନ ମଧ୍ୟ ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥାଏ । ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀଟି ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସକ୍ ଏକ ଦୀର୍ଘ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ଅଟେ । ଯହିଁରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଏକ ପୁତ୍ରର ଜନ୍ମ ଏବଂ ତା'ର ବିଶେଷତା ସଂପର୍କରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ରହିଛି । 20 ଫେବୃୟାରୀ 1986 ମସିହାରେ ଉକ୍ତ ଇସ୍ତହାର ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶ କରାଗଲା । ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଏକ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନର ବିଶେଷତା ସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ଐଶ୍ଵରିକ ଶବ୍ଦର ଏକ ଭାଗ ଏହିପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, "ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ସଂସ୍କାରକ ଏବଂ ସୁଧାରକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିଚକ୍ଷଣ ବୁଦ୍ଧି ସମ୍ପନ୍ନ ହେବ ।" ସେହିପରି ସେହି "ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସୁଧାରକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ବାହ୍ୟ ଜ୍ଞାନକୁ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦିଆଯିବ ।" (ଆଇନା କମାଲାତେ ଇସଲାମ୍ ରୁହାନୀ ଖଜାଏନ୍, ଭାଗ-5, ପୃ-647)

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତଦନୁଯାୟୀ ପୁଣ୍ୟଶ୍ଳୋକ ହ. ମସିହ୍ ମଉଦ୍ ଅ.ସକ୍ ଏକ ଦିବ୍ୟ ପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ପ୍ରଦାନ କଲେ ଯିଏ ଏହିପରି ବିଶେଷତାର ଅଧିକାରୀ ଥିଲା । ସେହି ସୁଧାରକଙ୍କ ନାମ ହ. ମିର୍ଜା ବଶୀରୁଦ୍ଦୀନ୍ ମହମ୍ମଦ୍ ଅହମ୍ମଦ୍ ସାହେବ ଥିଲା । ତେଣୁ ଆପଣ ର.ଅଳ୍ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଜମାଅତ୍ରେ ଇତିହାସ ସହିତ ଅବଗତ ଅଟନ୍ତି । ହେଲେ ବଡ଼ ଲୋକମାନେ ମଧ୍ୟ ଜମାଅତ୍ରେ ଇତିହାସ ଓ ଉକ୍ତ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ସହିତ ଅବଗତ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜମାଅତ୍ମାନଙ୍କରେ ଏହି ଦିନ ଜଲ୍ସା ଆୟୋଜିତ ହୋଇଥାଏ । ହୁଜୁର ଅନ୍ତର୍ଘ୍ନ ଅ.ବ କହିଲେ, ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଏହି ଶବ୍ଦ ରହିଛି ଯେ, ସେହି ବାଳକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ବାହ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଅତଏବ୍ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ଵୟଂ ଆପଣ ର.ଅଳ୍ ବୌଦ୍ଧିକତାକୁ ପ୍ରଖର କରି ଆପଣ ର.ଅଳ୍ ଉଭୟ ପ୍ରକାରର ଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲେ । ସାଂସାରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆପଣ ର.ଅଳ୍ ଶିକ୍ଷାଗତ ଯୋଗ୍ୟତ ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷା ମଧ୍ୟ ନଥିଲା । ହେଲେ ଆପଣ ର.ଅଳ୍ ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଉଥିଲେ ସତ । କିନ୍ତୁ ହ. ମୁସଲେହ୍ ମଉଦ୍ ର.ଅଳ୍ ସ୍ଵୟଂ କୁହନ୍ତି ଯେ, "ମୁଁ କେବେ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ହେଉ ନଥିଲି ।" ଆପଣ ର.ଅଳ୍ ସାଂସାରିକ ବିଷୟବସ୍ତୁରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ବଳ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଆପଣ ର.ଅଳ୍ ଠାରୁ ଏପରି ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ ଏବଂ ଧାର୍ମିକ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଜନିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରାଇଛନ୍ତି ଯେ, ବଡ଼ ବଡ଼ ଶିକ୍ଷିତ ଏବଂ ବିଦ୍ଵାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ର.ଅଳ୍ ସମ୍ମୁଖରେ ଚାଟଶାଳୀ ଛୁଆଳ ପରି ମନେ ହୁଅନ୍ତି । ଆପଣ ର.ଅଳ୍ 52 ବର୍ଷୀୟ ଖୁଲ୍ଲାଫତ୍ କାଳ ଏହାର କ୍ଷମା ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଟେ ।

EDITOR Qamarul Haque Khan Sub-Editor: SAYED ATAUL WAHAB Mob: (+91) 8437782443 website: www.akhbarbadr.in	REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF THE NEWSPAPERS FOR INDIA AT NO PUN ODI/2016/68750		MANAGER SHAIKH MUJAHID AHMAD Mobile: : +91 99153 79255 e-mail :managerbadrqnd@gmail.com
	The Weekly	BADAR	
Qadian - 143516 Distt. Gurdaspur (Pb.)			Postal Reg. No.GDP-40/2023-2025 Vol. 10 Thursday- 03-10 April 2025 Issue No. 14-15

ଆପଣ ର.ଅ ସଂସାରର ବିଭିନ୍ନ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ଏବଂ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଅସଂଖ୍ୟ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧ ଭିତ୍ତିକ ବିଷୟ ବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ରଚନା କରିଥିଲେ। ଧାର୍ମିକ ଓ କୁରଆନୀୟ ଜ୍ଞାନର କୌଣସି ସୀମା ହିଁ ନଥିଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ କୁରଆନୀୟ ଜ୍ଞାନ ଅସୀମ ଥିଲା । ଆପଣ ର.ଅ ସାଂସାରିକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ, ଦେଶର ରାଜନୀତି ଉପରେ, ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ରାଜନୀତି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆପଣ ଭାଷଣ ଦେଇଥିଲେ ଓ ପ୍ରବନ୍ଧମାନ ମଧ୍ୟ ଲେଖିଥିଲେ । ଐତିହାସିକ ପ୍ରାମାଣ୍ୟରୁ ଅସାଧାରଣ ସ୍ତରର ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉଲ୍ଲେଖ କଲେ ଓ ଭାଷଣ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଦେଇଥିଲେ। ଅର୍ଥନୈତିକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏବଂ ସଂସାରର ବିଭିନ୍ନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯଥା ସମାଜବାଦ, କମ୍ୟୁନିଜମ୍ (ସାମ୍ୟବାଦ), କ୍ୟାପିଟାଲିଜମ୍ (ପୁଞ୍ଜିବାଦ) ସଂପର୍କରେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ର.ଅ ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଭାଷଣ ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ପୁସ୍ତକ ଆକାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି, ଏହା ଜମାଅତର ଲିବ୍ରେଟରମାନଙ୍କରେ ବିଦ୍ୟମାନ ରହିଛି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକି ସୈନିକ ଓ ସୈନ୍ୟବାହିନୀ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ, ବିଜ୍ଞାନ ଓ ଜ୍ଞାନଭିତ୍ତିକ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଉପରେ ତଥା ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ସଂପର୍କରେ ଆପଣ ର.ଅ ଏପରି ପ୍ରସଙ୍ଗ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ ଯେ, ମନୁଷ୍ୟର ବୁଦ୍ଧି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଚକିତ ହୋଇଯାଉଥିଲା । ଅନେକ ଭାଷଣ ଆପଣ ର.ଅ ଅଣମୁସଲମାନ ଏବଂ ଅଣଅହମଦିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ । ସେହି ଅଣମୁସଲମାନମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ର.ଅଙ୍କ ଜ୍ଞାନ ଗହ୍ୱରତ୍ୱ ଏବଂ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ପ୍ରଶଂସା କରି ରହିପାରି ନାହାନ୍ତି । ତାହା ସହସ୍ର ପୃଷ୍ଠା ବିଶିଷ୍ଟ ଓ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ଅଟେ। ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସେଗୁଡ଼ିକର ବିବରଣୀ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଏଠାରେ ସମ୍ଭବପର ନୁହେଁ । ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ ମୁଁ ଏଠାରେ କେତେକ ଉଦାହରଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବି । ଏହି ବିବରଣୀଗୁଡ଼ିକ ପରିଚୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅଟନ୍ତି ।

"ଇସଲାମ୍ କା ଇତିହାସି ନିଜାମ୍", "ନିଜାମେ ନୌ", "ଇସଲାମ୍ ମୈ ଇଖତିଲାଫାତ୍ କା ଆଗାଜ୍" ଉତ୍ପାଦି ଏପରି ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅଟନ୍ତି ଯେ, ଏହିସବୁ ବିଷୟବସ୍ତୁ ସଂପର୍କରେ ଜମାଅତରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ହୋଇଥାଏ । ଏହାକୁ ବାଦ୍ ଦେଇ ଆଉ କେତେକ ଅନ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ସାଧାରଣତଃ ଲୋକଲୋଚନକୁ ଆସି ନାହିଁ । ସେହି ସବୁ ପୁସ୍ତକର ପରିଚୟ ମୁଁ (ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ) ପ୍ରଦାନ କରିବି । ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ହ. ଖଲିଫତୁଲ୍ ମସିହ୍ ସାନି ର.ଅ "ତୁର୍କୀର ଭବିଷ୍ୟ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ" ନାମରେ ଏକ ପରାମର୍ଶ ପ୍ରଦାନ କଲେ ସେହି ପରାମର୍ଶ ଉପରେ ଆପଣ ଚିପ୍ପଣୀ କଲେ ଓ 1919ର କଥା ହେବ ଅର୍ଥାତ୍ ଆପଣ ର.ଅ ଖୁଲାଫତର ପ୍ରାରମ୍ଭିକ କାଳର କଥା । ସେହି ପରାମର୍ଶର ସାରାଂଶ କିମ୍ବା ପରିଚୟ ଏହିପରି ଯେ, ଧାର୍ମିକ ଏକତାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅବସରରୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଲାଭାନ୍ୱିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ହୁଜୁର ର.ଅ ଏପରି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେକି ତୁର୍କୀର ସରକାର ବିପଦରେ ଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆପଣ ର.ଅ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧ କୌଶଳ ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଗଦର୍ଶନ କରି ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ 18 ତାରିଖ ଦିନ 1919 ମସିହାରେ ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକ ରଚନା କରିଥିଲେ । ବିଭିନ୍ନ ଚିନ୍ତାଧାର ରଖିଥିବା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏକତା ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ର.ଅ ଏହି ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ଯେ, "ମୋ ନିକଟରେ ଉକ୍ତ ଜଲ୍ ସାର ମୂଲ୍ୟୁଆ ଏହା ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ, ତୁର୍କୀ ସରକାରଙ୍କ ସପକ୍ଷରେ ଏକ ଜଲ୍ ସା ହେବାର ଥିଲା । ଏକ ମୁସଲମାନ ବୋଲାଉଥିବା ସରକାରକୁ.....ହଟେଇ ଦେବା କିମ୍ବା ପ୍ରଦେଶ ତଥା ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ (ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର) କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରିଦେବା ଏପରି ଏକ କୃତ୍ୟ ଅଟେ ଯେପରିକି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଯିଏ ନିଜକୁ ମୁସଲମାନ ବୋଲି କହେ ସେ ଏପରି କୃତ୍ୟକୁ ନାପସନ୍ଦ କରିଥାଏ ।" ଉକ୍ତ ଚିନ୍ତାଧାରଟି ଗୋଷ୍ଠୀ ପକ୍ଷେ କଷ୍ଟକର ହୋଇ ପଡ଼ିଥାଏ ।"

ପୁନଶ୍ଚ ଆପଣ ର.ଅ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଯେ, ତୁର୍କୀ ଶାସନ ଏବଂ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର କେନ୍ଦ୍ର ହିଜାଜ୍ ସଂପର୍କରେ ମୋର ଯେଉଁ ମାର୍ଗଦର୍ଶନା ରହିଛି ତାହା ଏହିପରି ହିଁ ଅଟେ । ଆପଣ ର.ଅ ଉଲ୍ଲେଖ କରନ୍ତି ଯେ, ଆରବର ଜାତୀୟତା କ୍ରୋଧିତ ହେଉଅଛି ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନତାର ସ୍ୱାଧିନ ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଓ ସଂପ୍ରସାରିତ ହେଉଛି.....1300 ବର୍ଷ ପରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁର୍କୀ ସ୍ୱୟଂ ନିଜର ଚାରି କାନ୍ଧର ଶାସକ ହୋଇଛି ଏବଂ ନିଜର ସୁବ୍ୟବସ୍ଥା, ସୁଶାସନ ଓ ନ୍ୟାୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସେ (ତୁର୍କୀ) ନିଜର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଦେଇଛି । ଅତଏବ୍ ତୁର୍କୀ ସଂପର୍କରେ ନା କୌଣସି ନୂତନ ପ୍ରସ୍ତାବ ସଫଳ ହୋଇ ପାରିବ ଓ ନା ହିଁ କୌଣସି ବିବେକ ସମ୍ପନ୍ନ ତଥା ଉଚିତ୍ ବ୍ୟକ୍ତି ଏହାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିପାରିବ ? ତୁର୍କୀୟ ମଙ୍ଗଳ ନିମନ୍ତେ ଆପଣ ର.ଅ ଏକ ପରାମର୍ଶ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ଯେ, "କେବଳ ଜଲ୍ ସା ଓ ଲେକତର୍ (ଭାଷଣ) ଦ୍ୱାରା କାମ ଚଳିବ ନାହିଁ, ନା ହିଁ ଚଳାଏ ଏକତ୍ରିତ କରି ଇସ୍ତହାର ଏବଂ ଗ୍ରାକ୍ (ପୁସ୍ତିକା) ପ୍ରକାଶ କରିଦେବା ଦ୍ୱାରା ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ....ବରଂ ଏକ ନିୟମିତ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଉଦ୍ୟମ ଓ ଅଧ୍ୟବସାୟ ଦ୍ୱାରା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏହି ପ୍ରଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉ

ଯେ, ଉକ୍ତ ଯୁଗ ହେଉଛି ଶୈକ୍ଷିକ ଓ ଜ୍ଞାନ ଭିତ୍ତିକ ଯିଗ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥା ପାଇଁ ଲୋକମାନେ ପ୍ରମାଣ ମାଗନ୍ତି..... ତେଣୁ ଏହି କଷ୍ଟସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ ନିୟମିତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବା ଉଚିତ୍.....ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଭ ନାହିଁ ତାହାକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ବୁଦ୍ଧିମାନ ବ୍ୟକ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ।"

ଆଜି ଉକ୍ତ କଥାକୁ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା କରିବା ଉଚିତ୍ । ଉକ୍ତ ପ୍ରସଙ୍ଗ ତ' ତୁର୍କୀ ଶାସନ ସଂପର୍କିତ ଥିଲା । ଆଜି ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ମୁସଲମାନ ଦେଶ ଏବଂ ଆରବ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କୁ ଏଥି ପ୍ରତି ବିଶେଷ ଧ୍ୟାନ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । କାରଣ କେବଳ ଖୋଗାନ୍ ଦେଇ ଦେବା ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ମିଟିଂ କରିବା ଦ୍ୱାରା କାମ ଚଳିବ ନାହିଁ ଅର୍ଥାତ୍ ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ବରଂ ବ୍ୟବହାରିକ ପଦକ୍ଷେପ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ତୁର୍କୀ କିମ୍ବା ଇସଲାମ୍ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିଦ୍ରୋହ, ବୈରାଗ୍ୟର କାରଣ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଆପଣ ର.ଅ କହିଲେ ଯେ, "ପୂର୍ବ ପିତୃପୁରୁଷଙ୍କ ଠାରେ ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମ୍ ବିରୋଧୀ ଲୋକମାନଙ୍କ ମନରେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ସଂପର୍କରେ ଏପରି କୁଧାରଣା ସୃଷ୍ଟି ଓ ଆସନ୍ତିତ କରି ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ସେହି ବିରୋଧୀମାନେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ଏକ ସାଧାରଣ ଧର୍ମ ରୂପେ ବିଚାର କରୁ ନାହାନ୍ତି ବରଂ ଏପରି ଏକ ଶିକ୍ଷା ରୂପେ ବିଚାର କରୁଛନ୍ତି ଯାହା ମନୁଷ୍ୟକୁ ମାନବତା ଠାରୁ କାଢି (ବାହାର କରି ଓ ଦୂରେଇ ଦେଇ) କେବଳ ଜନ୍ତୁ କରିଦିଏ ନାହିଁ ବରଂ ନୃଶଂସ ଏବଂ ହିଂସ୍ର ଜନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ କରି ଦେଇଥାଏ...ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ବ୍ୟତୀତ ସେହି ବିରୋଧୀମାନେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମକୁ ଭୟ କରୁ ନାହାନ୍ତି.....ବରଂ ସେମାନେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ଘୃଣା ବୋଲି ମନେ କରିଥାଆନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ସେମାନେ ଭୟ କରନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଇସଲାମ୍ ବିରୋଧୀ ଯେଉଁ ଲୋକମାନେ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ଉନ୍ନତିକୁ ଏବଂ ସଭ୍ୟତା ତଥା ଶିକ୍ଷାଚାର ମାର୍ଗରେ ବାଧା ରୂପେ ମନେ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବରଂ ସ୍ୱୟଂ ମାନବ ଜାତି ନିମନ୍ତେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ପ୍ରାଣାଘାତକ ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି ।"

ହୁଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ, ଆଜିକାଲି ତ' ଏହା ଉପରେ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱାରୋପ କରାଯାଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥାନ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଯେଉଁ ରାଇଟ୍ ୱିଙ୍ଗ୍ (Right Wing) ରହିଛନ୍ତି କିମ୍ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଂଗଠନମାନେ ରହିଛନ୍ତି ସେମାନେ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବୃହତ୍ ଅଭିଯାନ ଚଳାଉଛନ୍ତି । ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ନିମନ୍ତେ ଏହି ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଆପଣ ର.ଅ ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ, "ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜର ଦୋଷଦୁର୍ବଳତା ଠାରୁ କ୍ଷମା ମାର୍ଜନା କରି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ପ୍ରତ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସ୍ୱୟଂ ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମକୁ ସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତୁ । ଇସଲାମ୍ ଧର୍ମର ବାସ୍ତବତା ସହିତ ନିଜେ ଅବଗତ ହୁଅନ୍ତୁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅବଗତ କରାନ୍ତୁ ।

(ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ.....ପରବର୍ତ୍ତୀ ସଂଖ୍ୟାରେ)

ପୃ-10ରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଖୁତବା ଜୁମାର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ....

ହେଉଥିଲେ କି ତାଙ୍କୁ ହୃଦୟାତ୍ ହେଲା ଏବଂ ହୃଦୟାତରେ ଆପଣଙ୍କ ବିୟୋଗ ହୋଇଗଲା । ଅନୁସାରୁଲ୍ଲାହର ସଭାପତି ତାଙ୍କର ସୁଲତାନ୍ ସାହେବ କୁହନ୍ତି: "ସ୍ୱର୍ଗତ ତାରିକ୍ ସାହେବ ଗୋଷ୍ଠୀ, ସଂପ୍ରଦାୟ ଏବଂ ଖୁଲାଫତ ପାଇଁ ଅତି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଅଭିଭୂତିଏ ଥିଲେ। ଆପଣ ନିଜର ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱସ୍ତତାର ସହିତ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ଆପଣ ଧର୍ମ ସେବା ନିମନ୍ତେ ସର୍ବଦା ନିମଜ୍ଜିତ ଓ ବ୍ୟସ୍ତ ରହିବାରେ ନିଜକୁ ପ୍ରସନ୍ନ ଓ ଆନନ୍ଦିତ ବୋଲି ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ । ଆପଣ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ସମ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଆଶ୍ୱସ୍ତ ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ । କେହି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗତ ତାରିକ୍ ସାହେବଙ୍କୁ କହିଲା, ତାରିକ୍ ସାହେବ ! ଆପଣ ଲୋକମାନଙ୍କର କାମ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଆପଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପାଉଣା ଏବଂ ପାରିଶ୍ରମିକ ନେଉ ନାହାନ୍ତି ? ଆପଣ ଏତେଗୁଡ଼ା ସପ୍ତଞ୍ଚେୟାର୍ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି, ଏତେ ପରିଶ୍ରମ କରୁଛନ୍ତି ତେଣୁ ଆପଣ ଲୋକମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପାରିଶ୍ରମିକ ନିଅନ୍ତୁ । ପ୍ରତ୍ୟୁତ୍ତରରେ ଆପଣ କହିବାକୁ ଲାଗିଲେ, ମହୋଦୟ ! ମୁଁ ଖାକପେ ଜିନ୍ଦଗୀ (ଉତ୍ତରୀକୃତ) ଜୀବନ ଅଟେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃତାଲାଙ୍କ ଠାରୁ ମୋତେ ମୋର ପାରିଶ୍ରମିକ ମିଳିବ । ଆପଣ ଆଶାତିତ ଭାବରେ ଖର୍ଚ୍ଚକୁ ସମ୍ପାଦନ କଲେ। ଯେପରିକି ମୁଁ କହିଲି କି ଆପଣଙ୍କୁ ଖର୍ଚ୍ଚର କଲ୍ୟାଣ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । ଆପଣ ଶେଷ ନିଃଶ୍ୱାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜମାଅତ୍ରେ ସେବା କରିବାର ଅଙ୍ଗୀକାର କରିଥିଲେ । ଉକ୍ତ ଅଙ୍ଗୀକାରକୁ ଆପଣ ସାକାର ଏବଂ ଚରିତାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କଲେ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କ ପ୍ରତି ସଦୟ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ବୈକୁଣ୍ଠରେ ସ୍ୱର୍ଗତଙ୍କର ସ୍ତରକୁ ଉନ୍ନାତ ଏବଂ ଆତ୍ମାକୁ ସଦଗତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ଆମିନ୍ ।"

(ଅଲ୍ଫଉଲ୍ ଇଶ୍ଵରନ୍ୟାସନଲ୍, 01 ଫେବୃଆରୀ 2025 ମସିହା, ପୃ-2-6)

